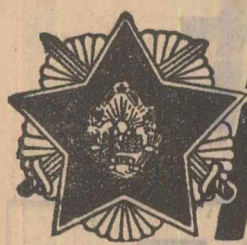

Trăiască cea de-a XX-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XXII nr. 6173

8 pagini — 40 bani

Simbătă 22 august 1964

Marea sărbătoare a poporului nostru

Milne, în orașe și sate, pretutindeni unde trăiesc și muncesc cetățenii țării, se sărbătorește aniversarea a 20 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist. Este marea, cea mai mare sărbătoare a poporului nostru, anticipată încă cu multe luni înainte de toată cea ce muncesc, prin realizări de seamă în toate domeniile vieții noastre economice și social-culturale.

În viața unui om, primii 20 de ani reprezintă perioada necesară trecerii de la adolescență la maturitate. În istoria multiseculară a unui popor însă, două decenii nu înseamnă îndeobște prea mult. Dar acești din urmă 20 de ani au, pentru poporul nostru, o valoare care depășește cu mult pe cea a timpului scurs, o valoare care nu se poate măsura cu unitățile obișnuite. Este perioada trecerii la o maturitate economică, politică și socială pretutindeni recunoscută. Este perioada când poporul român, condus cu clarviziune și siguranță de partidul comunistilor, străbate o întreagă perioadă istorică, pășind cu hotărâre spre desăvârșirea construcției socialiste.

Piata de hotar a tuturor acestor transformări istorice a fost insușirea armată antifascistă de la 23 August 1944, organizată și condusă de Partidul Comunist din România.

Privind retrospectiv spre cei 20 de ani trecuți, ai plini de lupte și de adânci transformări revoluționare, privind înainte spre piscurile socialismului desăvârșit și ale comunismului, oamenii muncii din țara noastră au toate temerile să se mîndrească că trăiesc acești ani minunați.

De la data eliberării țării și pînă în prezent, poporul român a parcurs un drum glorios, înfăptuind în decursul revoluției populare, transformări fundamentale în organizarea politică a societății, în economie și cultură, în structura socială, în viața oamenilor. Instaurarea puterii oamenilor muncii, lichidarea orînduirii burghezo-moșierești, creșterea continuă a forțelor de producție, victoria deplină și definitivă a socializmului au făcut ca România să devină o țară înaltă, cu o industrie în plin avînt și cu o agricultură în întregime colectivizată, cu o economie socialistă unitară.

La temelia tuturor acestor înfăptuiri ale poporului român se află politica înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, activitatea creatoare, munca plină de entuziasm a oamenilor muncii. Strîns unit în jurul călăuzelor sale încercate, Partidul Muncitoresc Român, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, întregul nostru popor muncește cu abnegație și entuziasm pentru înfăptuirea sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste.

În politica sa, partidul se călăuzește după faptul că în dezvoltarea socială rolul determinant revine forțelor de producție. În acest scop, energia creatoare a poporului e îndreptată spre dezvoltarea bazelor tehnico-

material-e a socialismului pe calea industrializării—temelia tuturor transformărilor din procesul construcției socialiste. Vasta construcție industrială organizată de statul democratic-popular stă la baza marilor prefaceri revoluționare de la orașe și sate, a succesorilor obținute în toate sectoarele economiei naționale și în îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

Un loc de seamă în ansamblul politicii de construire a socialismului a revenit problemelor transformării socialiste a agriculturii, pe măsura creșterii bazelor tehnico-materiale și a convingerilor țărănimii de superioritatea agriculturii socialiste. Încheierea — în prima parte a anului 1962 — a colectivizării agriculturii a constituit una din cele mai mari victorii ale poporului nostru, confirmînd faptul, subliniat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962, că în Republica Populară Română socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Obiectivul fundamental al activității economice, organizatorice și culturale desfășurate de statul democratic-popular este îmbunătățirea continuă a vieții poporului. Experiența celor 20 de ani demonstrează că singura cale sigură și sănătoasă pentru atingerea acestui țel este sporirea producției și a productivității muncii, mărirea venitului național. Prin munca avîntată a întregului popor, venitul național a sporit în 1963 de 3,3 ori față de 1950. Aceasta a permis statului să lărgească necontenit proporțiile producției prin acumulări socialiste și să înfăptuiască un vast program de măsuri pentru ridicarea permanentă a condițiilor de trai ale poporului.

Pe drumul desohis la 23 August 1944, clasa noastră muncitoare condusă de partid, în fruntea maselor populare, a rezolvat deplin și tre-

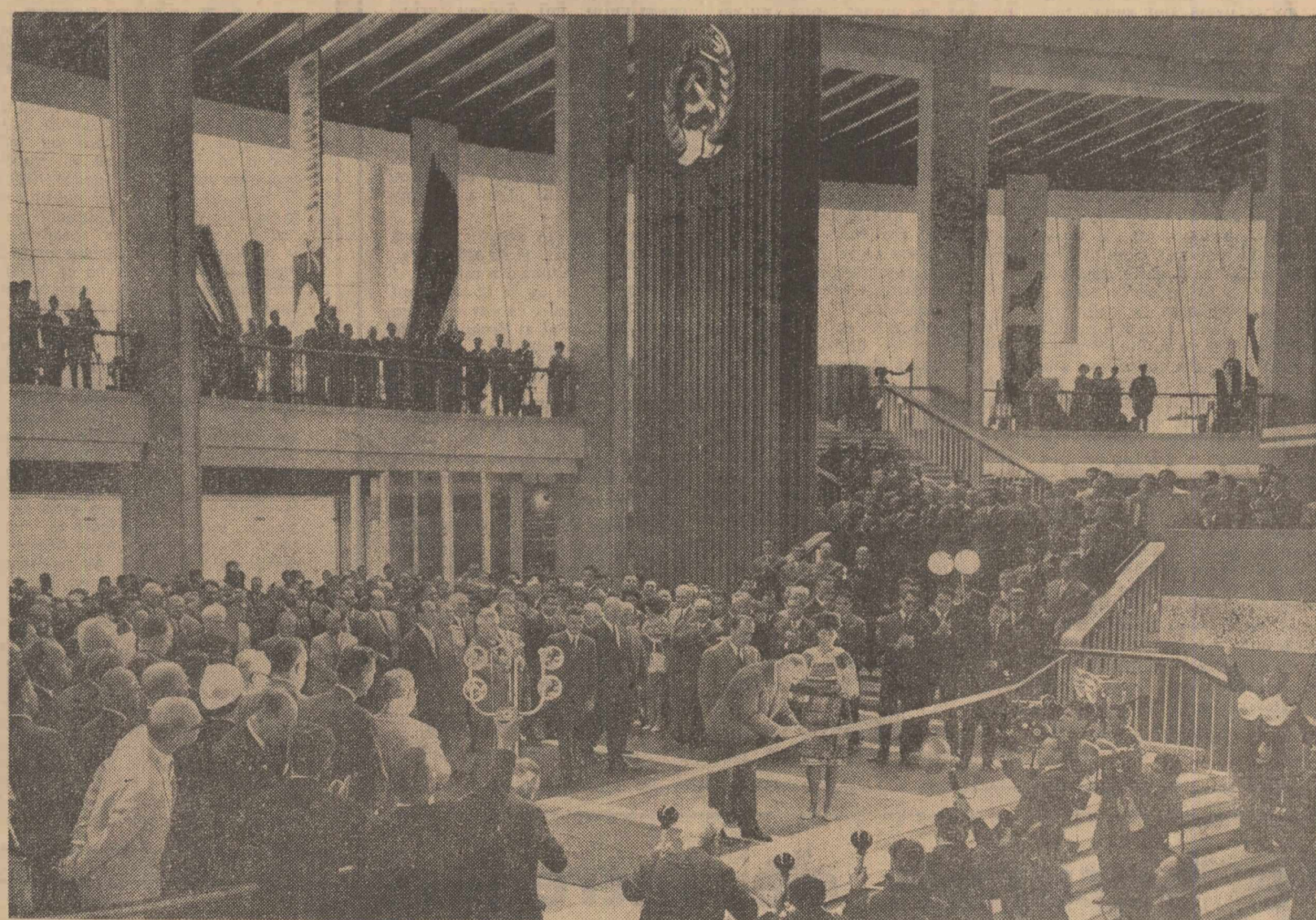
vocabil în favoarea poporului problema fundamentală a revoluției, problema puterii, făurind statul democratic-popular, principalul instrument al construirii noii orînduirii sociale. Masele populare stăpînesc puterea de stat, toate bogățiile țării, făurind în mod conștient, sub conducerea partidului, propria lor istorie. Ca urmare a puternicelor schimbări petrecute în baza economică, s-au produs adînci transformări în structura socială: clasele exploatare și exploatarea omului de către om au dispărut pentru totdeauna. O dată cu victoria deplină a socialismului, alianța muncitorească-țărănească și unitatea moral-politică a întregului popor s-au ridicat pe o treaptă nouă, mai înaltă. Coeziunea crescîndă a societății asigură trîntăria de neclintit a orînduirii noastre de stat, dezvoltarea democrației socialiste.

Din natura orînduirii noastre social-politice izvorăsc și liniile directoare ale politicii externe a țării. Aceste linii directoare sînt politica de prietenie, alianță și colaborare frățească cu toate țările socialiste, de întărire continuă a unității lagărului socialist, de solidaritate și de sprijinire a mișcării de eliberare a popoarelor, de dezvoltare a relațiilor de colaborare cu toate țările indiferent de sistemul politic, pe baza principiilor coexistenței pașnice.

Făcînd, în ziua mării sărbători, bilanțul realizărilor sale de însemnată istorică dobîndite în construirea vieții noi, socialiste, ferm unit în jurul partidului, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, poporul nostru își manifestă hotărîrea de a munci în continuare cu stăruință pentru realizarea sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste, pentru pace și prietenie între popoare.

Ieri s-a inaugurat

EXPOZIȚIA REALIZĂRILOR ECONOMIEI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Aspect de la festivitatea inaugurării Expoziției

Foto: AGERPRES

Vineri a avut loc la București inaugurarea „Expoziției realizărilor economiei naționale a R. P. Romîne”. Organizată cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei, expoziția ilustrează sugestiv avîntul economiei romînești, înfăptuirile oamenilor muncii în diferite domenii în cele două decenii de viață liberă ale poporului român.

Amenajată în apropierea Casei Șintei, expoziția reprezintă un mare ansamblu, care cuprinde pavilionul circular, pavilionul din Parcul Herăstrău și alte pavilioane și platforme în aer liber.

Pe alea ce duce spre pavilionul central erau arborate drapelul tricolor și roșii, ce se profilau pe siluetele argintii ale instalațiilor de foraj înfăte în apropiere.

Festivitatea inaugurării s-a desfășurat în pavilionul central.

Au participat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Alexandru Birădeanu, Dumitru Coli, Leonte Răutu, Leonțin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dălea, Gheorghe Gaston Marin, Gogu Rădulescu, Constantin Tuzu, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești.

Au asistat delegațiile de partid și de stat din: R.F. Albania în frunte cu Manush Myftiu, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Albania, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; R.P. Bulgaria, în frunte cu general de armată Ivan

Mihallov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; R.S. Cehoslovacă, în frunte cu Otakar Šimunek, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, vicepreședinte al guvernului; R.P. Chineză, în frunte cu Li Sien-nien, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chineze, vicepremier al Consiliului de Stat; R.P.D. Coreeană, în frunte cu Kim Ir, membru al Biroului Politic, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri; Republica Cuba, în frunte cu Secundino Guerra, membru al secretariatului organizatoric al Partidului Unit al Revoluției Socialiste din Cuba; R.D. Germană în frunte cu Hermann Matern, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., locțiitor al președintelui Camerei Populare; R.S.F. Iugoslavia în frunte cu Lazar Kolisevski, membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, președintele Comitetului Federativ al Uniunii Socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia; R.P. Mongolă în frunte cu D. Molomjamt, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; R.P. Polonă în frunte cu Franciszek Waniolka, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; R.P. Ungară, în frunte cu Kallai Gyula, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; U.R.S.S., în frunte cu A. T. Mikoian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; R.D. Vietnam, în frunte cu Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării Naționale.

Erau prezenți șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în țara noastră și alți membri ai corpului diplomatic, corespondenți permanenți ai presei străine la București, ziariști romîni.

Sosirea conducătorilor de partid și de stat a fost salutăată de asistență cu vii aplauze. Ei strîng călduros mina conducătorilor și membrilor delegațiilor străine, salută pe șefii misiunilor diplomatice.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri, a rostit cuvîntul de deschidere.

Stimați oaspeți,

Dragi tovarășii,

În cadrul manifestărilor prilejuate de cea de-a 20-a aniversare a eliberării României, inaugurăm astăzi „Expoziția realizărilor economiei naționale a Republicii Populare Romîne”, prima expoziție de acest gen organizată în țara noastră.

Menirea expoziției este să oglindească, deși incomplet, chipul de astăzi al țării, să ilustreze avîntul economiei romînești, principalele noastre înfăptuiri din ultimele două decenii.

Așa cum sublinia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, „În anul celei de-a XX-a aniversări a eliberării, România socialistă se înfățișează ca o țară în continuu progres, cu o economie complexă și o cultură înfloritoare, puse pe de-a-ntregul în slujba creșterii bunăstării celor ce muncesc”.

Înfăptuirea consecventă a politicii de industrializare socialistă, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, a ramurilor ei de bază, dezvoltarea intensă și complexă a agriculturii, promovarea stăruitoare a progresului tehnice în

(Continuare în pag. 3-a)

SOSIREA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A R. P. UNGARE

La invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri a sosit în Capitală delegația de partid și de stat a R.P. Ungare, care va participa la sărbătorirea celei de-a XX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.

Din delegație fac parte tovarășii: Kallai Gyula, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, general-maior Borbándi Janos, adjunct al ministrului apărării naționale și Jeno Kuti, ambasadorul R.P. Ungare la București.

Pe aeroportul Băneasa erau arborate drapelul de stat ale R. P. Romîne și R. P. Ungare.

Membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii Gheorghe Apos-

tol, Mihai Dălea, Constantin Tuzu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Isac Martin, membru al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor, Simion Bughici și Ghizela Vass — membri ai C.C. al P.M.R., Gheorghe Peie, adjunct al ministrului afacerilor externe, general-maior Ion Dincă, secretarul Consiliului politic superior al forțelor armate și de alte persoane oficiale.

Au fost de față șefii și membri ai misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditate în R. P. Romîne. Delegația a fost, de asemenea, întâmpinată de membrii Ambasadei R. P. Ungare.

Numeroși oameni ai muncii au făcut delegației o caldă primire. Un grup de pionieri au oferit oaspeților flori. (Agerpres).

La sosire, pe aeroportul Băneasa

SOSIREA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII CUBA

La invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, vineri dimineața a sosit în Capitală delegația de partid și de stat a Republicii Cuba, care va participa la sărbătorirea celei de-a 20-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.

Din delegație fac parte tovarășii: Secundino Guerra, membru al Secretariatului organizatoric al Partidului Unit al Revoluției Socialiste din Cuba, conducătorul delegației, Manuel Yope Menendez, ambasadorul Republicii Cuba în R.P. Romîne, Ferrando Flores Issurra, ambasadorul Republicii Cuba în R. P. Polonă și Juan Jose Fuxa, ambasadorul Republicii Cuba în R. P. Ungară. Pe aeroport erau arborate drapelul

de stat ale R. P. Romîne și Republicii Cuba.

Membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii: Alexandru Moghioroș, Mihai Dălea, Anton Breitenhofer, membru al C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Stat, Valeriu Novacu, membru al C.C. al P.M.R., acad. Constantin Daicoviciu, membru al Consiliului de Stat și de alte persoane oficiale.

Au fost de față șefii și membri ai misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditate în R. P. Romîne. Delegația a fost, de asemenea, întâmpinată de membrii ambasadei Republicii Cuba.

Numeroși oameni ai muncii au făcut delegației o caldă primire. Un grup de pionieri au oferit oaspeților flori. (Agerpres).

La sosire, pe aeroportul Băneasa

In pagina a 2-a

„Douăzeci de ani
lumină”

In paginile 4 și 5

„Expoziția realizărilor
economiei
naționale a Republicii
Populare Romîne”

Spectacol de gală prezentat de formațiile artistice de amatori fruntașe

Vineri seara a avut loc în sala Palatului R. P. Romîne spectacolul de gală în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

La spectacol au asistat membrii conducerei de partid și de stat ai țării noastre în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, membri ai C.C. al P.M.R., al guvernului și ai Consiliului de Stat, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, fruntași în producție, numeroși oameni de artă și cultură.

Au fost de față delegațiile de

partid și de stat sosite în țara noastră pentru a participa la sărbătorirea celei de-a XX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, precum și șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Spectacolul a fost susținut de formațiile de artiști amatori distinse în cadrul celui de-al VII-lea concurs pe țară. Reunind peste 3000 de artiști — muncitori, țărani, funcționari, intelectuali — spectacolul a re-

(Continuare în pag. 6-a)

DOUĂZECI DE ANI LUMINĂ

Izvorul muncii mele de inovator

Cei mai tineri în uzină îmi spun „tovarășe inginer”, dar nu sînt inginer, sînt muncitor, strungar de meserie. Conduc numai un sector de muncă inginerescă, mai precis, sectorul de mecanizări și automatizări al uzinei „1 Mai” din Ploiești. Aceasta îmi este „partea de vizită”. La 57 de ani, îngăduie-mi-se să-mi mărturisesc o veche slăbiciune. Toată viața mea am visat să construiesc mașini și aparate — să inventez. Pînă la Eliberare, am adunat atîtea gânduri, atîtea vise, atîtea proiecte nerealizate, înțit credeam că niciodată nu o să-mi mai ajungă timpul... Prea se strînseseră multe! Singura invenție pe care apucasem s-o pun în practică — un aparat de perforat coloanele sondelor — îmi fusese și ea furat. Un mai mare al societății petroliere la care lucram pe atunci o trecuse pe numele lui. Așa era pe-ăndat.

Eliberarea țării mi-a dat și mie sentimentul adînc al eliberării. Niciodată nu voi fi în stare să exprim pe de-a întregul acest sentiment în care se amestecă do- hindirea demnității mele de om, posibilitatea largă de realizare, a tuturor aspirațiilor, multumirea adîncă de a fi folositor societății și de a fi folosit, cu o înaltă și con- siderație pentru om, de ea. Pen- tru toate acestea îmi exprim dra- gostea și recunoștința față de partid.

Cînd îmi fac bilanțul a 44 de ani de muncă, nici nu re- gret că ultimii 20 l-am petrecut printre mașini și planșete. Dim- potrivă, ei sînt marea, nesperată satisfacție a vieții mele. Era un atelier oarecare fabrica în care m-am angajat înainte de Elibera- re. Azi e prima uzină a țării con- structoare de utilaje petroliere. Lu- eram printre ruine la 23 August 1944. Azi, Uzina noastră este, în materie de utilaje petroliere, o autoritate recunoscută pe plan mondial. Cum să nu fiu fericit că mă număr și eu printre muncito- rii ei, printre cei care au contri- but la ridicarea ei?

Îmi amintesc de primul an după Eliberare. Fabrica era dis- trusă, mașini nu aveam, dar țării întinerite îi trebuia petrol mai mult ca oricînd. Partidul ne cerea să construim o industrie proprie. Atunci, în acele momente grele, m-am simțit pentru prima oară chemat și eu. În acel an am con- struit, din mașini de alte tipuri, din tot ce am găsit recuperabil în- tre zidurile bombardate, patru mașini. Cu ele făceam piese pen- tru pompe, iar cu pompele acelea se scotea primul litru pentru țara eliberată. Trei ani, zi și noapte, fără oprire, au lucrat mașinile a- celea. Îmi creștea inima de bucu- rie.

Au urmat altele și altele înovații. Sarcinile mereu noi, mereu mai

importante, sprîlțun entuziast al colectivului îmi dădeau aripi. După repunerea în producție a sondelor vechi începu forajul a noi sonde. Uzina noastră trebuia, printre altele, să mărească de zece ori producția de mufe pentru prăjini de foraj. Cu ajutorul to- varășilor mei de muncă, am con- struit din niște mașini de fabricat muniție elnei mașini de filetat mufe. Sarcina de plan a fost îndeplinită.

Fiecare an din acești 20 îmi amintesc de altă și de altă luera- re, de altă împlinire a muncii și a vieții. Visam eu la 12 ani, cînd am intrat ucnle, că am să ajung vreedată laureat al Premiului de stat pentru tehnică? Că dintr-un muncitor care abia îndrănea să aspire la creștea tehnicii voi de- veni un inovator cu peste 60 de lucrări aplicate și, în plus, eu bre- vet de inventator? Aș mai putea adăuga multe și drept ar fi să le adăug pe toate, dar — vreau să subliniez acest lucru — nu spre lauda mea, ci spre lauda regimu- lui nostru care, male ca și oricînd muncitor, îndrăgostit de tehnică, mi-a deschis larg poartă realită- rilor. Această poartă, posibilitatea materială de a-mi pune ideile în practică, este și izvorul muncii mele de inovator.

Iosif Lisowski

laureat al Premiului de Stat

STIMĂ ȘI PREȚUIRE

Îmi scrutez memoria, și mă întreb, ce ar fi în- semnat viața mea fără acea neuitată zi de 23 August 1944. A- parțin generației de scriitori, de intelectuali, confrunțați cu realitățile vieții și care au în- ceput să le înțelegă în toată asprimea lor. În jurul anilor 1930. Eram tineri pe-atunci și nutriți cu toate entuziasmele. Credeam în om, în capacitatea lui de creație. În puterea lui de a schimba lumea. Ne-am dat curînd seama că trăim într-o societate ostilă, în care toate speranțele erau cenzurate, toate e- lanurile amputate sau înecate în- tr-un „superior” zîmbet ironic. Am cîștit în acea epocă nemuritoarea carte a lui Matei Caragiale și, o- bligați de viață, am înțeles în toată semnificația lui motto-ul rama- nului: „Ce vești, ne aflăm aici la porțile orientului, unde totul e luat în deridare”. Într-adevăr, în acea vreme toate idealurile nobile, to- te năzuirile superioare erau sis- tematic luate. În deridare de un spirit obuz, oficial, de o cafenea dazobuzată și cinică. Mi-amintesc de „sloganurile” care circula- u insistenț și pretenții de normă etică: „Literatura e bună, cu sin- gura condiție s-o abandonezi la timp” sau „Cine scrie nu mîncîncă, și cine mîncîncă nu scrie”. Ultima formulare sintetiza o realitate în- contestabilă. Revăd chipurile fa- melice ale colegilor mei de gene- rație, adolescenți chinuți, cu o mască de cenusă pe față. Eram în- toși de spectrul foamii — nu în această afirmație nici o exage- rare — și de drumurile lungi pe

la porțile ostile ale redacțiilor și editurilor. Poezia era considerată o indeclicare maniacă, literatura de convingere, o obsesie. Casele de editură aveau nevoie de o mar- tă comestibilă urgent pentru uzul unei clientele neatență la titlu și la semnătură. Comediile de bule- vard ofereau un material de des- facere prosper. Se fabricau, deci, traduceri, plăte la un pret de mizerie și ofensă. Rezultatul a- cestei dinamici culturale se inci- tra în plămîni scriitorilor tineri. Nu s-o alcătuit încă un tablou complet al scriitorilor asociați prin foamete și indiferență între cele două războaie mondiale, sînt însă incredintat că pomelnicul e lung. Mă gîndesc cu o dureroasă sîrîngere de inimă la Alexandru Sahia, la Bogdan Amaru, la Geo- rge Mihail Zamfirescu, la Aureliu Cornea și la Aurel Zămba, la altele promisiuni exterminate. Au căzut în jurul vîrstei de tre- zeci de ani, victime ale unor visuri scotice de atunci ridicole. Fiindcă, într-adevăr, care dintre ei ar fi pu- tut năzu la un contract pentru fi- părea unei cărți de poezie? A- păreau în acei ani versuri, e drept, în reviste editate cu banii de min- care ai scriitorilor și plachete, în tiraje de 300 de exemplare, tipă- rite cu aceleași mijloace, dar care începător putea spera să-și vadă imprimat un roman, experiență a- nilor săi de ucenicie? Tîn bine minte chinurile lui George Mihail Zamfirescu, acest vizionar nelini- știt, crezînd cu îndărătnicie într-un teatru al idelilor nobile. Își făcuse proba „talentului”, „Domnișoara Nastasia” se bucurase de un succes

cert, și totuși ușile directorilor de teatru îi rămîneau ferecate. A în- cercat cu alți cîțiva oameni arși ca și el de febra artei un teatru într-o săliță de lîngă „Azilul de noapte”. Repertoriul de linută, re- gia realistă, jocul unor actori de- volați nu l-au putut salva de la eșec, și pește visul unui teatru popular superior a căzut corina indiferenței generale ca o lespede, grea, de mormînt. L-am înțilit cîteva săptămîni înaintea morții sale premature, avea în ochi o speranță ce nu putea fi ucisă. „Nu poate să rămînă așa”, îmi spu- nea „vin alte vremuri”. Nu le-a mai apucat, și cît mă doare că a- lături de mine, de colegii mei, mai vîrstnici sau mai tineri, nu se află și el. Cît s-ar bucura și ce mîndru ar fi de cele patruzeci de teatre semănate de-a lungul și de-a lă- țării țării, fal altelea facore de cul- tură și de civilizație, activînd în orșe unde odinioară nu posesea nici un turneu, fiindcă, uneori, pe acolo, nu orea nici un tren în stație. O, cît s-ar bucura și ce dulce mîndrie i-ar cuprinde inima...

Am visat într-o noapte cu Sohia înfîlțarea unei edituri care să pu- blice versuri, cît mai multe versuri. Și visul a devenit astăzi o realitate imediată și concretă, poamele cu- noscînd la noi tiraje astronomice. Marele I. L. Caragiale își mărturi- soare ironic tristețea și dezamăgirea, spre sfîrșitul vieții sale, scriîndu-i doctorului Ureche următoarele rin- duri: „Ce vrei să facem, dacă scriem într-o limbă vorbită de la Vîrciorova la Constanța și nu ne cunoaște nimeni”.

Aurel Baranga

Costache Antoniu

artist al poporului din R.P.R.

Ne bucurăm de încredere

Cu numai cîteva săptămîni în urmă, mi-a fost dat să trăiesc cele mai înăl- tătoare clipe din viața mea. Alături de alte cadre didactice din țară, am avut feticita cîste de a primi chiar din mîinile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, iubitu conducător al partidului și statului nostru, înalta distincție de „Invățător emerit al Republicii Popu- lare Romîne”. Este mîrturie înaltei prețuiri de care noi cadrele didactice ne bucurăm astăzi din partea partidului și guvernului.

În aceste zile ce preced marea sărbătoare de la 23 August gîndul meu se îndreaptă spre toți cei ce au luptat și s-au jertfit, spre cei care, prin munca lor de zi cu zi, au contribuit la făurirea vieții noi, luminoase pe care o trăim. Port în inimă marea satisfacție de a mă număra printre ostașii acestei uriașe armate. Sînt mîndru de faptul că, prin ac- tivitatea ce o desfășor la catedră, ca activist cultural și ca deputat în sfatul popular, îmi aduc și eu mo- desta mea contribuție la marea operă de construire a socialismului.

Pentru mine personal, aniversarea a 20 de ani de la eliberarea patriei coincide cu împlinirea a 25 de ani de muncă pe ogorul școlii, din care 15 ani la Vîlcele, ani închinăți educației și pregătirii nollor generații.

În aceste momente, fără să vreau, amîntirile mă poartă cu ani de zile în urmă. Ce era cartierul Vîl- cele pe vremuri? Un sătuleț cu case sărăcăcioase, îngîrămite pe curmătură unor dealuri prăpăstio- ase, în care își trăiau viața lor chinuți „ocnași” salinei din Tîrgu-Ocna. Loc de școală ținea casa

unui cetățean în care de-abia încăpeau cîteva zeci de copii care frecventau cursurile.

Ce este astăzi Vîlcele? Un cartier înfloritor, cu case arătoase, în care pensionarii, mîerli de la „Salina” duc un trai tîhnit. Copiii lor, elevi ai școlii de 8 ani, au la dispoziție un local nou, cu săli de clasă încăpătoare și luminoase. Un alt local adaposteste cîmînul cultural unde se desfășoară o bogată activitate artistică și culturală. El este în- zestrat cu aparat de proiectie, televizor, aparat de radio, bibliotecă. Binefacerea culturii și civilizației au pătruns, de altfel, în fiecare casă din Vîlcele.

De aceleași condiții bune de muncă și de viață ne bucurăm și noi, cadrele didactice. Cetățenii din cartier ne stimează și ne apreciază munca. Mărtu- rie a acestei prețuiri este și mandatul ce-l dețin ca deputat în sfatul popular al orașului Tg. Ocna, mandat ce mi-a fost încredințat pentru a treia oară consecutiv. Ca deputat, îmi dau silința să antrenez cetățenii la acțiunile de gospodărie și înfrumuse- țare a cartierului, la întărirea încrederii și stimei reciproce.

Recunoscători prețuiri și griji de care ne bucu- răm astăzi, împreună cu ceilalți tovarăși de muncă ne vom strădui să ne îndeplinim nobila misiune ce ne-a fost încredințată, aceea de a pregăti noua ge- nerație, oamenii de mîne, continuatorii măreței opere de făurire a unei vieți noi și luminoase, a so- cialismului.

T. Pleșca

Invățător emerit,
Școala de 8 ani Vîlcele — Tg. Ocna

Dorințe împlinite

A cum douăzeci de ani, o bombă fascistă a izbit în plin vechea clădire a Teatrului Național local, în care jucaseră Millo și Pascaly, Aristizza Roma- nescu și Nottara, local, în care Ema- nescu fusese suflor și Caragiale di- rector și care văzuse „Fîntina Blau- duzei” și „Vlaicu Vodă”. „O scri- soare pierdută” și „Apus de soare” în primă reprezentație. Paradoxal însă și totuși în firea lucrurilor, de vreme ce barbaria n-a reușit să a- bată niciodată un popor de pe dru- mul său, sfîrșitul tragic al istoricului edificiu de pe Calea Victoriei a în- semnat în același timp renatarea teatrului romînesc, dezvoltarea sa pe planuri multiple de la numărul sce- nelor și slujitorilor lor pînă la acela al calității cuvîntului rostit.

Avînd o glorioasă tradiție, teatru- lui romînesc îi lipsește întotdeauna sprîjinul. Pascaly atribuia teatrului

romînesc sarcina „luminării spirite- lor, reînălțării nobililor sentimente ale neamului”. Mai trîziu, Caragiale protesta vehement împotriva tenden- telor regimului burghezo-moslerese de a transforma teatrul într-o „ju- cărie boierească”. Dar în condițiile „cărutei cu paiațe”, toate aceste do- leanțe, întemeiate pe singurele prin- cipii adevărate ale artei teatrului, au rămas simple deziderate, care n-au putut deveni realitate decît în zilele noastre, cînd sub îndrumarea și con- ducerea înțeleaptă a partidului, tea- trul s-a transformat tîlnid pas cu schimbarea întregii vieți a țării.

Transformarea aceasta a început o dată cu noile sarcini pe care par- tidul le-a pus în fața slujitorilor sce- nei, sarcini înmărmășate cu entuzias- mul cu care numai adevăratele „a- marle cauze pot fi înmărmășate. A- continuat cu condițiile materiale cre- ate de regimul de democrație popu- lară. În felul acesta, teatrul romî-

nesc și-a dobîndit și publicul mult visat de toți cei ce l-au slujit cîndva. un public cald, entuziast, apei pu- blic „nimitor”, de care vorbese cu atîta admirație artiștii străini care s-au prezentat pe scenele romînești. Și iată, în cifre, creșterea în nu- mai douăzeci de ani a acestei pășări Phoenix care este teatrul romînesc: 42 de teatre dramatice (în 1938 erau 16 și în această cifră erau cu- prinse toate genurile de teatru din țară), 22 de teatre de păpuși și ma- rionete, 5 opere și 13 teatre muzi- cale — de operetă și de estradă — 8 656 000 de spectatori într-un sin- gura an!

Să adăugăm că dramaturgia ro- mînească contemporană a dat pie- cea „Citadela sfîrămată” și „Moartea unui artist” de Horia Lovinescu, „Mielul turbat” și „Arcul de triumf” de Aurel Baranga, „Zărlăștii” și „Seful sectorului suflute” de Al. Mi- rodan, „Oameni care tac” de Al.

Voitin, „Dacă vei fi întrebă” de Dorel Dorian, „Ferestre deschise” de Paul Everac și încă multe altele, din care nu putine au fost luate pe sce- nele unor teatre din străinătate, după ce în București și în țară au atîns cifre record de sute de spec- tatoare. Să vorbim de succesele tea- trelor noastre peste hotare, de tri- umful obînuit de slujitorii scenelor noastre în țări și orașe cu vechi tradiție teatrală, de laudele aduse învîntămintului nostru artistic și va fi de ajuns să ne dăm seama că pentru teatrul romînesc acești două- zeci de ani marchează o epocă. Cea a înfloririi sale, înflorire și recunoa- ștere pe care teatrul ca artă, pe care slujitorii săi ca artiști o datorează partidului care ne-a dat țel și im- bold, împlinire și siguranță ca vom merge tot mai departe și tot mai sus.

Costache Antoniu
artist al poporului din R.P.R.

Freamătul construcției

Strada noastră s-a transformat în depo- zitu. Camioane grele sosesc mereu adu- cînd macadamul pen- tru strada vecină. Pietrișul s-a adunat în spîrîni prelungi și ce- nusii, lîndînd liberă doar o șuviță de loc, îngustă, bună s-o par- curgă sărîngînd, în fiece di- minegă, căruța lăptăriei. De zile întregi durează lăptăria asta, din zori și pînă la noapte; nici nu mai trebuie să prionsc pe fereas- tră, căci știu acum doar după gla- suri și epomote care anume ma- șină a venit la rînd și știu în fața cărei porți are să desceară, după cum știu și cu cîți metri s-a mai apropiat de noi creasta pie- trișului. Hîrșite pietrișul sub roți, azvîrlind stropi de cremene; comenzi scurte domină uruitul motoarelor, menținînd ordinea. O sută de pași mai încolo, la capătul străzii, sună în rîstîm- puri clopotul macaralei, pe cînd brațul de oțel ridică un perete de odaie — poate tocmai la etajul zece. M-am obișnuit cu vîietul acesta, nu mă deranjează nici măcar cînd lucrez: chiar cea mai subtilă sau mai dificilă rîmă se naște ușor în brațele lui. A a- juns să-mi fie familiar, cum îi este morarului rîșnitul morții: abia cînd ar înceta, aș tresări ui- mit. Abia atunci m-aș speria: doar nu s-o fi întîmplat ceva, a- ră în stradă sau poate aici, înduntru, în mine? De ce nu mai aud nimic?

Ascult vîietul venit din stra- dă, de la capătul străzii, din în- tregul cartier devenit un furni- car — și din depărtări și mai mari. E vîietul care a cuprins o țară; de fapt, fîrîna dintr-insul, sosită pînă sub fereastră mea, nu-i altceva decît un val mîrunt, un acord legat de atîtea altele din simfonia unei acțiuni de pro- porții gigantice.

De douăzeci de ani ascult, fără încetare, această simfonie. Des- prînd din ea noul grai omenesc, primele lovituri de cazmă, pri- mul pîfîit al motoarelor cînd se opinesc — și fîșitîul mîtăsos al brazelor întoarse. Aud aceste sunete, din ce în ce mai puter- nice cu fiecare an ce trece, cu fiecare zi care s-a scurs — și destușec printre ele, mereu, gla- suri noi, multe, tot mai multe, chiar necunoscute încă pe aceste meleaguri.

Din glasonia lor imi desprind propriul glas: în armonia lor în- cerc să-l împlinesc pe al meu. Mă număr printre norocoșii aflați încă la prima tînerie în clipele mari ale Eliberării — la început de drum abia. Atunci mi s-a des- chis și mie poarta spre mai bine; tîn să le multumesc celor ce au luptat pentru realizarea acelei clipe. Căci luptele și sacrificiile lor mi-au dăruit fericirea de a putea să-mi consacru puterile construirii unei lumi noi, consi- derînd-o pe drept cuvînt a mea,

în fiece cărămidă din care este alcătuită.

În astfel de condiții fi e ușor brațului să se avertă la lucru și plăcut mîinii să poarte condetul pe coala albă.

Multe colț albe am brăzdat și eu tnsami, în cele douăzeci de ani trecuți de-atunci. Multe, dar nu destule — și nici acelea nu întot- deuna la nivelul la care aș fi dorit. Nu, afirmația aceasta nu mi-o dictează modestia obliga- torie, Mi-o impun realitățile, mi-o impune conștiința, atunci cînd îmi compar poeziile cu realitatea. În două decenii s-a construit în jurul meu o țară nouă, plină de culoare, splendidă. Oamenii și peisaje s-au desprins, de pe aze pe mîne, din colț; orașe noi au apărut pe pămînturi pustii pînă atunci; „dobroge” înate- tate și stierpe s-au preschîm- bat în lîvezi pline de prospe- rime și de rod. Mii de ocazii am avut, în decursul anilor, să văd toate aceste înfăptuiri crea- te ca rod al politicii înțelepte a partidului: țara și inimile ome- nesti mă așteptau deschise, pre- tuitîndeni. Copii cu ochi străluci- tori m-au privit din bănci de școală, rugîndu-mă să semnez sub portretul meu din manual lar la despărțire, mi-au um- plut brațele cu flori și mi-au fă- cut semne din poarta școlii, pe cînd mă îndepărtam.

Cîte amintiri asemănătoare n-am adunat în douăzeci de ani, cîte înlîniri cu cei mici sau cu oameni în toată firea, în săli de

clasă, în cămine culturale sătęști, în cluburi de uzină; la cîte șe- zători literare n-am participat și la cîte consfătuiri privind treburi obștești, importante pentru toată țara!

Mi-am adunat pe birou cărțile — cele scrise de mine, în limba mea maternă, ca și cele apărute, rînd pe rînd, în tălmăcirea pos- tiilor romîni, tovarăși întru ale condeiului și prieteni ai mei. Ald- turi, un teanc de hîrtii albe. Cîte pagini nescrise mai am în față! Cîte idei și cîte sentimente mai așteaptă să vadă lumina zilei — toate cîte s-au născut în acești douăzeci de ani pe pămîntul a- cesta, în țara aceasta, în mine și în contemporanii mei. Cîte emo- ții — rămase încă în germene — mai trebuie să se încheie în tipa- rele cuvîntului și să crească în lumina anilor viitori! Cîte cărd- mizi își așteaptă zidarii, cîte dru- muri vor și ele astăzi!

Aici, în strada noastră, în timp ce scriu aceste rînduri, urile mo- toarele, cîrînd piatra pentru con- strucție. O sută de pași mai în- colo sună în rîstîmpuri clopotul macaralei. Vîietul muncii se a- bate pe la mine, pentru a văluri apoi hăt departe, peste țara în- treagă. Camioane poartă, în toa- te direcțiile, material de construc- ție — poeziile tuturor, poeziile mele — dinspre meleaguri prîne de freamătul construcției, de la oameni care construiesc, spre oa- meni care construiesc.

Létay Lajos

SATISFACTII

O rudă a mea care locuiește în capitală a vizitat, cu cîteva săptămîni în urmă, orașul ei natal, Suceava, pe care îl vede după mulți ani. La Suceava am petrecut și eu mulți ani frumoși din viața mea. La întoarcere, ruda mea s-a grăbit să-mi dea un telefon: „Știi, dragul meu, sînt profund uimită. Drept să-ți spun, fără nici o exa- gerare, nu am mai recunoscut Suceava noastră. Suceava a devenit un oraș cu totul nou, minunat și modern!”

Aceste cuvinte m-au făcut să reflectez adînc. Mă întrebam dacă și locuitorii Sucevei, acei ce- tățeni care au trăit, pas cu pas, toate transfor- mările prin care a trecut orașul lor în anii aceștia sînt și ei atît de uimiți de schimbările petrecute. Am convingerea că e greu să apreciezi îndeajuns uriașele schimbări spre bine care s-au întîmplat în această perioadă în țara noastră. Numai în acest fel mă pot încumeta să relev cîte ceva din ceea ce mă impresionează în mod deosebit în viața noastră nouă, cîte ceva din ceea ce îmi merge direct la inimă.

Consider drept o mare binefacere și fericire faptul că în acești ani, asemenea milioanele de concetățeni ai mei, oamenii ai muncii, am fost scutiți de grija împovătoare a zilei de mîine. Nu este mică fericirea pe care o încerc la gîndul că pot trăi din lucrările mele literare, considerate în trecut un lux, ore trostite în folosul muzeilor. După cum este o mare fericire că milioane de concetățeni ai mei, în trecut ducînd o existență mizeră, astăzi se hrănesc bine, se îmbracă bine, umplu magazinele și teatrele, sîlde de concert și cinematografele, în timpul concediului de vîră pleacă cu sulete de mîi în stațiuni balneare și în localități climatice și că au un cuvînt de spus în viața publică și culturală a țării noastre.

Este neșfîșită fericirea pe care o încerci cu gîndul la copiii fericți ai zilei noastre, rîndîndu-l pînă de elan, dedicîndu-se cu egală voie bună învîp- tării, studiului, dansului, jocurilor.

N-am reușit să enumăr ceea ce este esențial,

doar am ales la întîmplare cîteva aspecte. Căci unde mai rămîn faptele mari ale construcției socialiste, realizările uriașe ale poporului nostru muncitor privind combinatele, hidrocentralele și barajele, construcțiile urbanistice și de locuințe, realizări care pot fi amintite atunci cînd se vor- bește de Biază, Hunedoara, de Victoria? Trebuie să amintesc, de asemenea, de valorificarea unor noi surse de materie primă, cum ar fi de pildă stuful din Delta, de succesele agriculturii colectivizate, de ritmul plin de avînt în producție, de uriașele succese în domeniul educației, al fîuririi și promovării unei culturi de masă. Nu pot trece cu vederea făurirea și transformarea radicală a asistenței sanitare, care aduce ocrotirea sîndății în cele mai îndepărtate sate pîtite în munți. Și cîte și cîte altele!

Toate acestea sînt legate de ziua cîntîrită hotărîtoare în istoria noastră, de 23 August, zi care a creat posibilitatea venirii la putere a po- porului muncitor sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Încheiere, să-mi fie îngăduit să amintesc de o scrisoare pe care am primit-o de peste hotare. Cu un an în urmă, am trimis un volum de poezii ale mele lui Hugo Huppert, un cunoscut poet care locuiește la Viena. În răspunsul său, el îmi scria, printre altele: „Sîntem datorii a multumi statului popular romîn care asigură minorității sale de limbă germană această editură de literatură, această bază de creație, această atmosferă creatoare, astfel încît minoritatea nu se simte minoră. Căci altfel nu am putea citi asemenea poezii (tipărite pe hîrtie de cea mai bună calitate), nici n-ar putea să apară asemenea volume. Eu îi multumesc și poetului Margul-Sperber. El este dator mulțumiri statului său...”

Poate că asemenea condiții ce ni se asigură le considerăm că fac parte din lucrurile care sînt pentru noi ceva de la sine înțeles. Dar ele nu sînt de la sine înțeles pentru toată lumea...

Alfred Margul-Sperber

Expoziția realizărilor economiei naționale a Republicii Populare Române

(Urmare din pag. 1-a)

toate ramurile economiei naționale, sporirea continuă a productivității muncii sociale și, pe această bază, ridicarea sistematică a nivelului de trai al poporului — reprezintă elemente fundamentale ale politicii economice a partidului nostru și constituie ca atare ideile călăuzitoare ale expoziției pe care o deschidem astăzi.

Toate realizările obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Român constituie dovada cea mai elocventă a justității politicii sale, elaborată pe baza aplicării legilor generale ale construcției socialiste, a analizării condițiilor și necesităților concrete ale dezvoltării țării noastre în fiecare etapă dată.

Concepută ca având un caracter economic general, Expoziția prezintă realizările noastre grupate pe diferite ramuri ale producției materiale; în același timp însă ea va ușura vizitatorului înțelegerea modului în care aceste diferite ramuri se îmbină armonios, dezvoltându-se proporțional, ca părți componente ale complexului unitar al economiei naționale a României.

Construirea noii societăți este opera istorică a poporului, rodul activității sale creatoare, al eforturilor și muncii sale. Oamenii muncii din țara noastră simt o încredere și optimism, hotărâți să-și consacre în continuare toate eforturile, întreaga energie și întregul elan creator pentru desăvârșirea construirii mărețului edificiu al socialismului.

În acest cadru, expoziția oferă muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor un bun prilej de a-și împărtăși reciproc experiența pozitivă dobândită, de a o dezvolta și îmbogăți în vederea îndeplinirii sarcinilor pe care partidul le pune în fața noastră.

La realizarea acestui obiectiv al expoziției contribuie faptul că un

mare număr de exponate — mașini, utilaje, instalații etc. — precum și unele machete de instalații industriale sînt prezentate în funcțiune. În felul acesta se ușurează cunoașterea mai concretă a proceselor tehnologice și a caracteristicilor tehnice ale utilajelor și instalațiilor respective, a efortului de a înzestra economia națională cu mijloace la nivelul celor mai bune realizări ale științei și tehnicii contemporane.

Stimeți oaspeți,

Expoziția realizărilor economiei naționale a Republicii Populare Române constituie o expresie grațioasă a aspirațiilor poporului român spre progres, bunăstare, pace și colaborare cu toate statele și popoarele.

Relațiile rodnice de colaborare dintre țările socialiste aduc o însemnată contribuție la progresul lor economic și tehnico-științific.

Totodată, dezvoltarea comerțului, a relațiilor economice cu toate țările pe baza avantajelor reciproce, precum și extinderea legăturilor tehnico-științifice, a schimburilor culturale, reprezintă un mijloc deosebit de important pentru promovarea coexistenței pașnice între state cu orinduri sociale diferite, pentru îmbunătățirea climatului internațional, pentru realizarea destinderii și întărirea păcii în lume.

În această ordine de idei, expoziția de față constituie o excelentă ocazie pentru reprezentanții vieții economice din străinătate de a cunoaște mai bine progresele realizate de România pe tărîmul creșterii și diversificării potențialului ei economic, posibilitățile sporite ca volum și complexitate ale țării noastre, de a efectua schimburi economice, tehnico-științifice și culturale în cele mai diferite domenii și cu un număr tot mai mare de țări.

Tovarăși,

Îngăduiți-mi să adresez colectivelor de oameni ai muncii a căror activitate este atât de sugestiv pre-

zentată aici, prin diferite exponate, o dată cu felicitările noastre pentru realizările obținute, urări călduroase de noi succese în munca lor, închinată înfloririi scumpei noastre patrii, progresului și bunăstării ei, păcii și prieteniei între popoare.

De asemenea, vreau să relev că la organizarea într-un timp relativ scurt a expoziției, a conlucrat un larg colectiv de muncitori, ingineri, arhitecți și alți specialiști, care au depus eforturi susținute și entuziasme. Doresc de pe acum să exprim felicitările și mulțumirile noastre tuturor celor care și-au adus aportul la realizarea expoziției.

Declar deschisă „Expoziția realizărilor economiei naționale a Republicii Populare Române”.

În aplauzele asistenței, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a R.S. Cehoslovacie, condusă de tovarășul Otakar Simunek, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, vice-

președinte al guvernului R.S. Cehoslovacie.

La primire au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu.

Au asistat tovarășii Mihail Levente, Andrei Păcuraru, membrii supleanți ai C.C. al P.M.R.

Au avut loc convorbiri care s-au desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. (Agerpres).

În cursul vizitei care a durat peste 3 ore, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut cu șefii delegațiilor străine și alți oaspeți, înfățișându-le principalele realizări în diferite ramuri economice, orientările actuale și perspectivele acestora. La standurile diferitelor sectoare, miniștrii și adjuncții lor au dat ample explicații privind principalele utilaje și alte produse, machetele unor mari întreprinderi și instalații, performanțele tehnice ale unor exponate, precum și relațiile economice internaționale ale țării noastre. Oaspeții au manifestat un viu interes pentru numeroase exponate, au apreciat în cursul discuțiilor progresele importante ale economiei românești.

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A R.S. CECOSLOVACIE

Vineri dimineața tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a R.S. Cehoslovacie, condusă de tovarășul Otakar Simunek, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, vice-

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A R. S. F. IUGOSLAVIA

Vineri dimineața tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a R.S.F. Iugoslavia condusă de tovarășul Lazar Kolisevski, membru al Comitetului executiv al C.C. al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, președinte al Comitetului Federativ

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A R. P. POLONE

Vineri dimineața tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a R.P. Polone, condusă de tovarășul Franciszek Waniolka, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

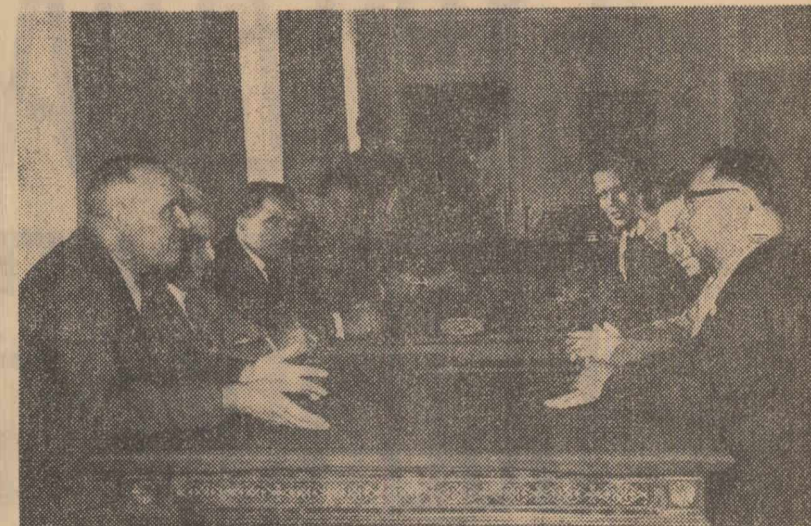
Depuneri de coroane

Vineri dimineața, delegații de partid și de stat participante la sărbătorirea celei de-a 20-a aniversări a eliberării patriei au depus coroane de flori.

Delegația R.P.D. Coreene, condusă de tovarășul Kim Ir, membru al Biroului Politic, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a depus coroane de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism, la Monumentul Eroilor Patriei și la Monumentul Eroilor Sovietici.

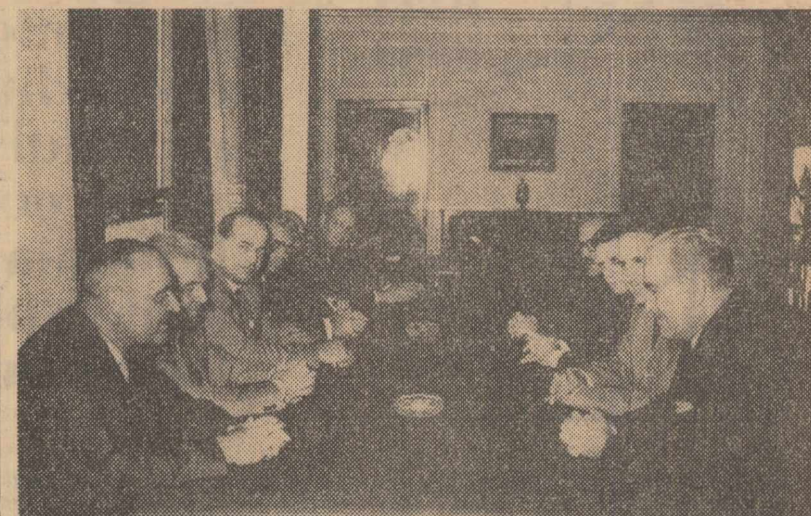
Delegația Uniunii Sovietice, condusă de tovarășul A. I. Mikoiian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A R. P. UNGARE

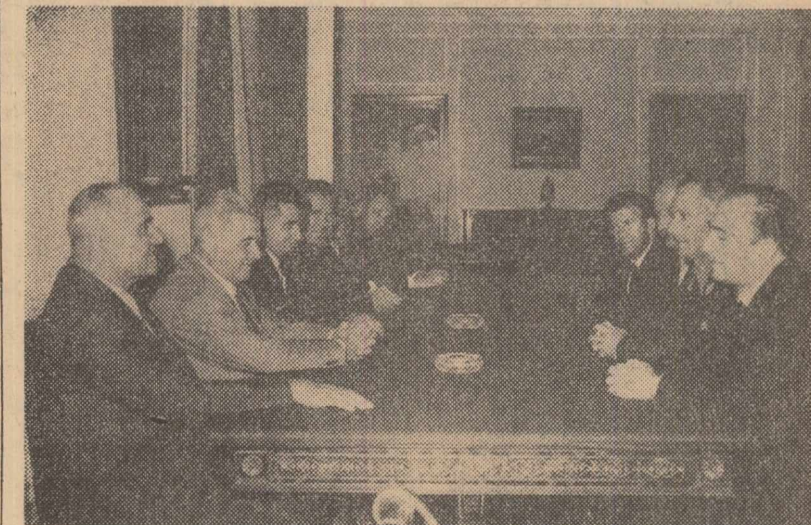
Vineri după-amiază, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a R.P. Ungare, condusă de tovarășul Kallai Gyula, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare.

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII CUBA

Vineri după-amiază, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a Republicii Cuba, condusă de tovarășul Secundino Guerra, membru al secretariatului organizatoric al Partidului Unit al Revoluției Socialiste din Cuba.

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A. R. P. ALBANIA

Vineri după-amiază, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, a primit la sediul C.C. al P.M.R., delegația de partid și de stat a R.P. Albania condusă de tovarășul Manush Myftiu, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Albania, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Vizitele delegației de partid și de stat a U.R.S.S.

Vineri după-amiază, delegația de partid și de stat a U.R.S.S., condusă de tovarășul A. I. Mikoiian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat noi cartiere de locuințe din Capitală, și construcții social-culturale.

Vizitele delegației de partid și de stat a R.S.F. Iugoslavia

Vineri după-amiază, membrii delegației de partid și de stat a R.S.F. Iugoslavia, condusă de Lazar Kolisevski, membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, președinte al Comitetului Federativ al Uniunii Socialiste a poporului muncitor din Iugo-

slavia, deputat, a făcut o vizită prin Capitală. Oaspeții împreună cu tovarășii Virgil Trofin, membru al C.C. al P.M.R. și Vasile Lixandru, membru supleant al C.C. al P.M.R., au vizitat unele din nobile ansambluri de locuințe și construcții social-culturale. (Agerpres).

Salut, măreață sărbătoare

de Eugen Frunză

Răsund apele și timpul
Și codrii-n cîntec izbucnesc;
Pe creste; sus, rotesc Carpații
Străvechitul bucurm românesc.

Se face cîntec împlinirea...
Sub arcu vremii, triumfal,
Din largul patriei răsund
Cetăți de vis și de metal.

Înaltă cîntece de slavă
Al frumuseții șantier;
Oaze noi, cu bolți semețe,
Scîlțesc în vastul giuvaier.

Și veacuri lungi de dor și luptă
Se-adună-n salve de salut;
Rostogolite-n gongul vremii
Ecouri sînd din trecut:

Salut, măreață sărbătoare,
Tu, vatră inimii fierbinți!
Slăvite fiți, decenii două
De-avînt și zbor și biruînți!

Azi alta-i viața și menirea,
Și pasul omului schimbat:

Stăpîn pe soartă e poporul,
Pe visu-nalt, înaripat.

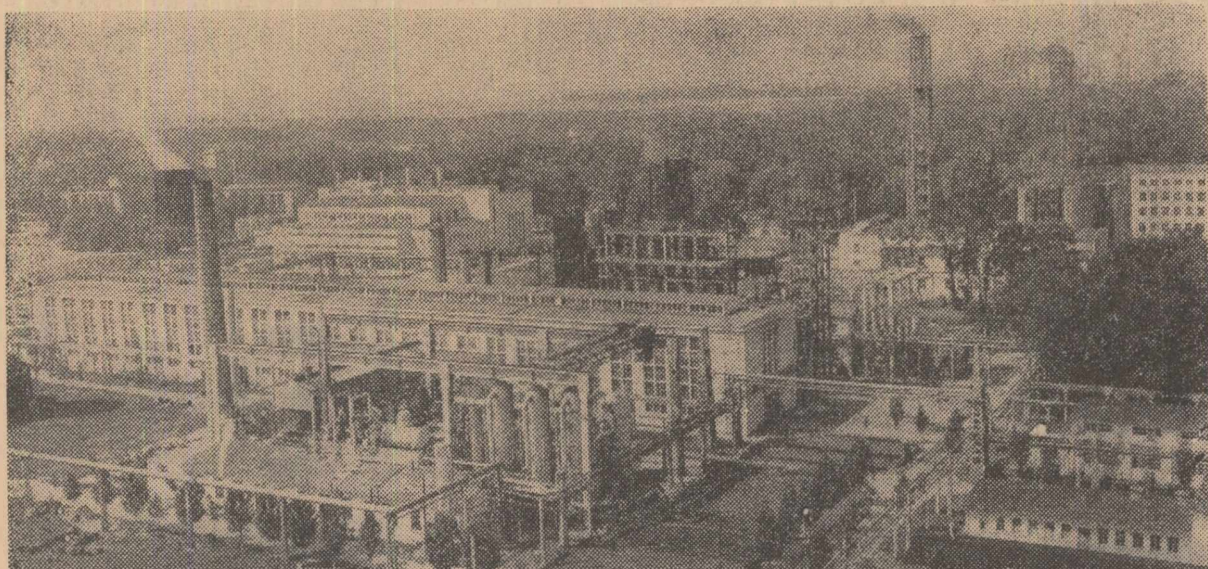
Urcăm spre fel, clădim poeme,
Și zestrea crește an cu an;
Sădăm furnale și luceferi
De la Carpați în Bărăgan...

Milioane, voi, triumfătoare;
Voi, meșteri mari împlinitori,
Intrați în noile decenii
Cu brațul încărcat de flori!

Partidul, dîrăz tinerețe,
Înțelepciune în asalt,
Ne cheamă veșnic înaintea
Spre mai frumos și mai înalt.

Frăștește, umăr lîngă umăr,
Cît vezi cu ochii în amiezi
Să umplem zările de cîntec
Și cu mireasmă de livezi

Să așezăm pe fruntea țării
Cununii de aur și-ametist;
Spre slava ei, pe culmi de glorie
Să urce steagul comunist.

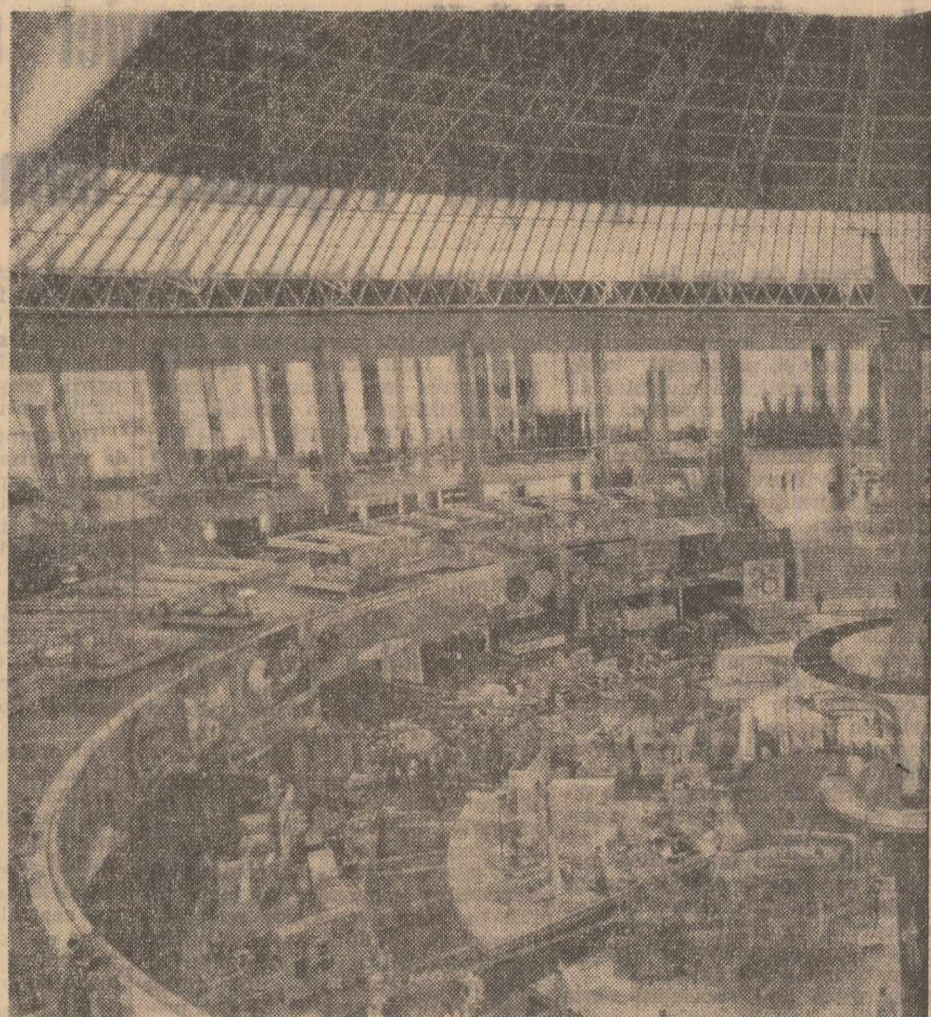
Combinatul chimic din Făgăraș este unul dintre cele mai mari combinate de acest gen din țara noastră creat de regimul de democrație populară. În cadrul combinatului chimic funcționează diferite fabrici printre care fabrica de granulare a azotului de amoniu, grupul azot, fabrica de amoniac etc. În clișeu: Vedere generală a grupului azot

Foto: AGERPRES

EXPOZIȚIA REALIZĂRILOR ECONOMIEI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

● Prima manifestare de acest gen organizată în țara noastră ● Ea oglindește chipul de astăzi al țării, ilustrează avântul economiei românești, principalele noastre înfăptuiri din ultimele două decenii ● Expoziția oferă muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor un bun prilej de a-și împărtăși reciproc experiența pozitivă dobândită, de a o dezvolta și îmbogăți în vederea îndeplinirii sarcinilor pe care partidul le pune în fața noastră ● Oferă o excelentă ocazie pentru reprezentanții vieții economice din străinătate de a cunoaște mai bine progresele realizate de România pe tărîmul creșterii și diversificării potențialului ei economic, posibilitățile sporite ca volum și complexitate ale țării noastre, de a efectua schimburi economice, tehnico-științifice și culturale cu un număr tot mai mare de țări

Expoziția realizărilor economiei naționale a Republicii Populare Române și-a deschis ieri largă porțile. Încă din primele ore, o mare mulțime de vizitatori au străbătut pavilionele, s-au oprit îndelung în dreptul standurilor și exponatelor, au ascultat cu luare aminte explicațiile ample ale ghizilor. Și pe măsură ce vizitatorii făceau cunoștință cu cele prezentate în expoziție, oglindea fidelă a realizărilor înregistrate de economia țării pe ansamblu și pe fiecare ramură în parte, a perspectivelor mărețe ce se deschid în continuare, puteai citi lesne pe fețele lor bucuria că fiecare a pus umărul la înfăptuirea acestor remarcabile succese, mîndria de a fi cetățean al patriei noastre libere.

Să intrăm și noi în incinta expoziției și să ne urmărim drumul o dată cu primele mișcări ale acestei impunătoare manifestări desfășurate sub lumina sărbătorească

lui 23 August. Te invităm, dragă cititorule, să faci cu noi această vizită pentru a vedea chipul de astăzi al țării noastre, pentru a-ți contura și mai deplin cuprinzătorul și remarcabilul bilanț al principalelor înfăptuiri ale economiei românești în cele două decenii care s-au scurs de la eliberare.

Trecem pe lângă marea de steaguri tricolore și roșii, unduitoare în bătaia vîntului, și încercăm să cuprindem cu privirea expoziția. Avem în față un ansamblu arhitectonic, tehnic și editat de mari proporții, la reușita căruia și-au arătat talentul și priceperea încercați muncitori, ingineri, arhitecți și cadre tehnice de alte specialități. Întregul ansamblu este dominat de pavilionul principal, a cărui construcție impunătoare te cucerește din primul moment. Pătrundem și noi împreună cu alți numeroși vizitatori în incinta acestui pavilion, nerăbdători să începem călătoria

prin expoziție. Avem, mai întâi, în față câteva imagini sintetice ale înfăptuirilor poporului nostru sub conducerea înțeleaptă a partidului. Pe aripioarele ce se ridică de pe uriașă roată dintată din centrul pavilionului spre înaltul bolții, pe panourile înscrise așezate de jur-împrejurul rotundei centrale, sînt înscrise principalele rezultate dobîndite în anii puterii populare, rezultate care ilustrează în graiu sobru al cifrelor avîntul economiei românești, cu vigoarea și echilibrul ei, dezvoltarea armonioasă, pe o linie continuu ascendentă și în ritm rapid a întregii economii naționale. Reținem cu mîndrie că față de 1950, în anul 1963 producția globală industrială a înregistrat o creștere de 503 la sută, venitul național de 330 la sută, productivitatea muncii în industrie de 292 la sută, volumul investițiilor de 654 la sută, producția globală agricolă de 170 la sută, volumul comerțului exterior de 425 la sută.

atitea izvoare de putere și lumină. Rezultatul: producția de energie electrică a anului 1938 se realizează în 1964 în numai 28 de zile, producția de energie atîngînd în acest an 14.500 milioane kWh față de numai 1.130 milioane kWh în 1938. Machele hidrocentralele „V. I. Lenin” de la Bicaz, ale termocentralelor de la Luduș, Brazi și Craiova, a hidrocentralei „16 Februarie” de pe Argeș, ca și desenul în perspectivă al lucrărilor de amenajare hidroenergetică a Dunării la Porțile de Fier ne arată în continuare câteva din cele mai importante surse — actuale și viitoare — ale acestei forțe puse în slujba întăririi puterii de grănit a economiei țării.

Drumul metalului

Salbe de lumini și de forță

Nu părăsim centrul pavilionului înainte de a cerceta cu interes rotorul turbinei hidroelectrice care se află la baza uriașei roți dintate în continuă mișcare. Acest rotor de turbină cu palele reglabile, construit de inginerii metalurgiști reșițeni la un înalt nivel tehnic, simbolizează perfect de bine forța industriei noastre energetice care pune în mișcare mașinile fabricilor și uzinelor țării. Două astfel de turbine au fost date în funcțiune la hidrocentrala de la Pingărași și altele sînt în curs de montaj la centralele în construcție care formează salba de lumini de pe Bistrița.

Facem numai cîțiva pași și putem găsi Pingărași, alături de toate celelalte centrale electrice ale țării, pe un panou decorativ care înfățișează, ca o sinteză a politicii partidului de electrificare a țării, sistemul energetic național. Îți mai aduci aminte, dragă cititorule? Cu ani în urmă, tot într-o expoziție, ai privit plin de entuziasm o hartă luminată, unde zece și zece de becuțe indicau locul viitoarelor centrale. Într-un timp al fost martorul înfăptuirii acestor grandioase prevederi, fiecare becuță de pe vechea hartă devenind o realitate vie, transformîndu-se în tot

un popas mai lung. Sîntem la standurile rezervate industriei siderurgice, la izvoarele de metal ale țării. Reșița — secția nouă de furnale; Hunedoara — complexul de laminare Pestiș, fabrica nouă de aglomerare, oțelăria Martin nr. 2; Roman — Fabrica de țevi. Prin intermediul siluetei miniaturale ale machetelor prezentate, vizităm toate aceste unități moderne ale siderurgiei românești, care prin construcția și darea lor în funcțiune au schimbat din temelii structura acestei ramuri capabile, astăzi, să asigure în mare parte metalul necesar economiei naționale. Despre ce fel de transformări e vorba? Ne-o spune faptul că aproape 70 la sută din producția de fontă se realizează în prezent în furnale de 700 și 1.000 mc montate în ultimii ani, că oțelăria nouă de la Hunedoara, dotată cu cuptoare Martin de mare capacitate, realizează 61 la sută din producția de oțel a țării.

Te oprești lângă machetele furnalelor, ale cuptoarelor Martin sau ale laminatoarelor, și simți parcă dogoarea flăcărilor vesnic nestinse, care vestesc în toată țara victoriile din acești ani ale bravorilor cocșari, aglomeratoriști, furnaliști, oțelari și laminatori. Îți sînt bine cunoscute, din viața de fiecare zi, aceste victorii. I-ai cunoscut și pe unii dintre realizatorii lor. Și ești mîndru de cele înfăptuite, de capaci-

tatea și inițiativa creatoare a celor ce le-au făcut.

Drumul metalului abia începe. Urmărindu-l înapoi, sîntem martorii transformării fontei și oțelului în ceea ce are mai de preț economia patriei — mașinile, uneltele, instalațiile, agregatele, liniile tehnologice complexe. Imaginile de pe uriașă roată dintată din centrul pavilionului — simbol al industriei constructoare de mașini — ne introduc pentru început în marile uzine ale acestei ramuri de bază a economiei noastre. Poposim astfel pe rînd în mijlocul colectivelor de la „23 August” București, „Steagul roșu” și „Tractorul” Brașov, „1 Mai” Ploiești, „Electroputere” Craiova, „Progresul” Brăila, de la Fabrica de mașini-unelte și agregate, de la Uzina constructoare de mașini Reșița, pentru a vedea roadele muncii lor pasionate și inventive. Nici nu știi încotro să-ți îndrepti atenția. Te atrag deopotrivă strîngurile din Arad — cel cu comandă program, strîngul revolver cu cuplaje electromagnetice — carusele de mari performanțe ale fabricii de mașini-unelte și agregate București, mașinile de rectificat de la Cugir — cu ciclu automat și comenzi electrice-hidraulice — agregatele de la „Steagul roșu” Brașov, mașinile textile de la „Unirea” Cluj, cele pentru industria alimentară de la „Tehnograf”, mașinile de găurit de la „Infrățirea” Oradea, nivelul tehnic la care sînt realizate, precizia ca și finisajul lor. Tot ce vezi subliniază cu vigoare modul în care partidul nostru a știut să aplice teza leninistă cu privire la prioritățile dezvoltării industriei grele cu ramura sa principală, industria constructoare de mașini, stabilind proporții judicioase pentru dezvoltarea acesteia în ansamblul economiei naționale. Drept urmare, anul trecut două treimi din totalul utilajelor necesare tuturor ramurilor economiei au fost produse în țară, fabricația lor fiind în mare majoritate rezultatul însușirii unor tipuri de mașini moderne, ce corespund celor mai perfecționate realizări cunoscute de tehnica actuală.

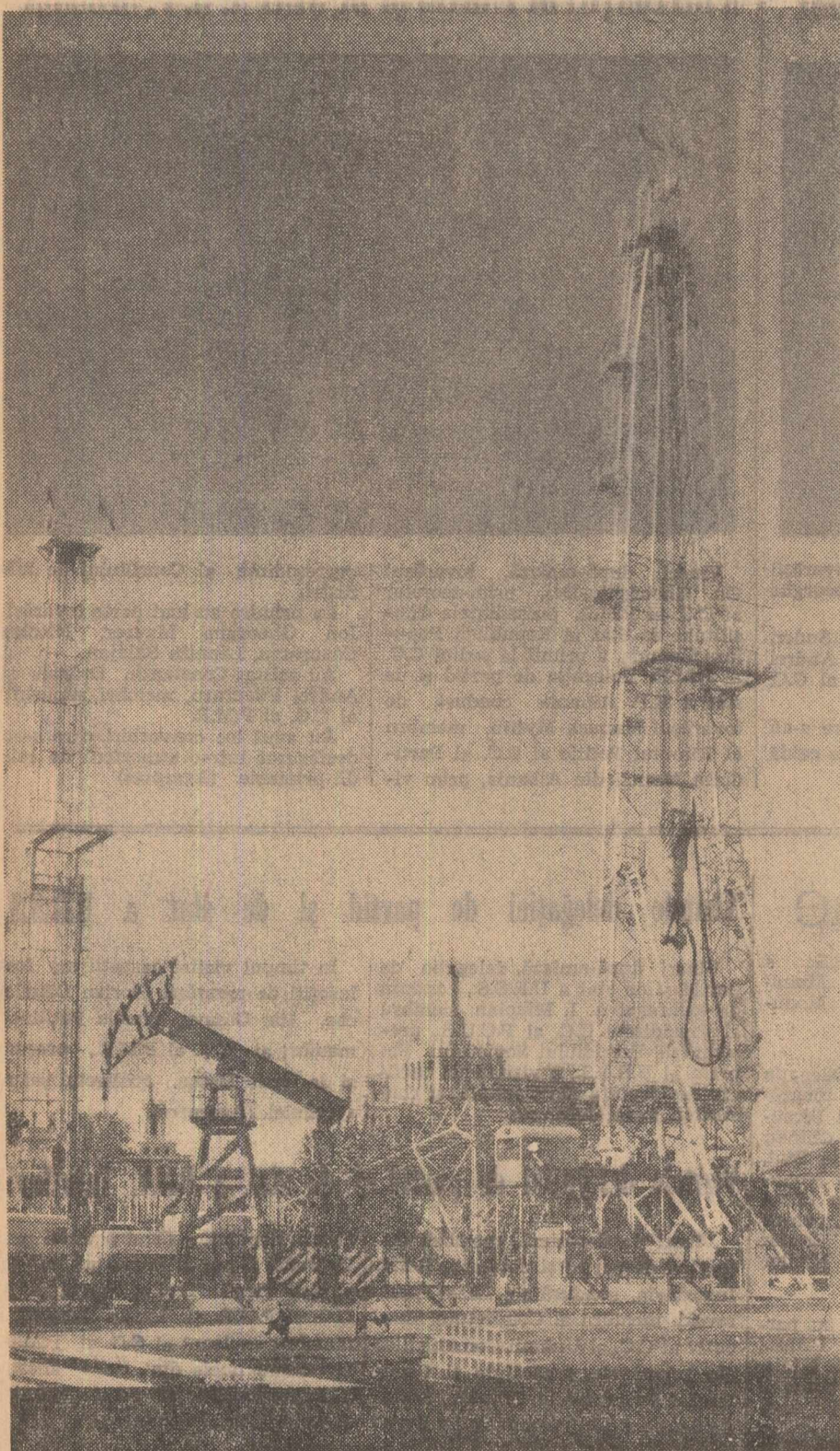
Vin să completeze ca un corolar aceste înfăptuiri altele realizările din industria electrotehnică cit și cele din industria electronică, cea mai nouă ramură a construcției noastre de mașini, sectoare ce realizează produse care țin pasul cu cerințele actuale ale tehnicii, ca funcționalitate, ca performanțe și caracteristici tehnico-economice.

Din înaltul sondelor, în adîncul minelor

Părăsim temporar pavilionul central, pentru a pătrunde acum în lumea adîncurilor. Pentru aceasta însă trebuie să urcăm mai întâi în înaltul sondeilor, pe platformele modernelor instalații de foraj realizate de uzinele „1 Mai” Ploiești. Turlele lor argintii domină construcțiile expoziției. Despre instalațiile românești de foraj, comparabile din toate punctele de vedere cu cele mai bune instalații fabricate pe plan mondial, vorbesc cu respect petroliștii noștri, ca și specialiștii din multe țări ale lumii. În prezent România ocupă un loc important în exportul mondial de utilaj petrolier.

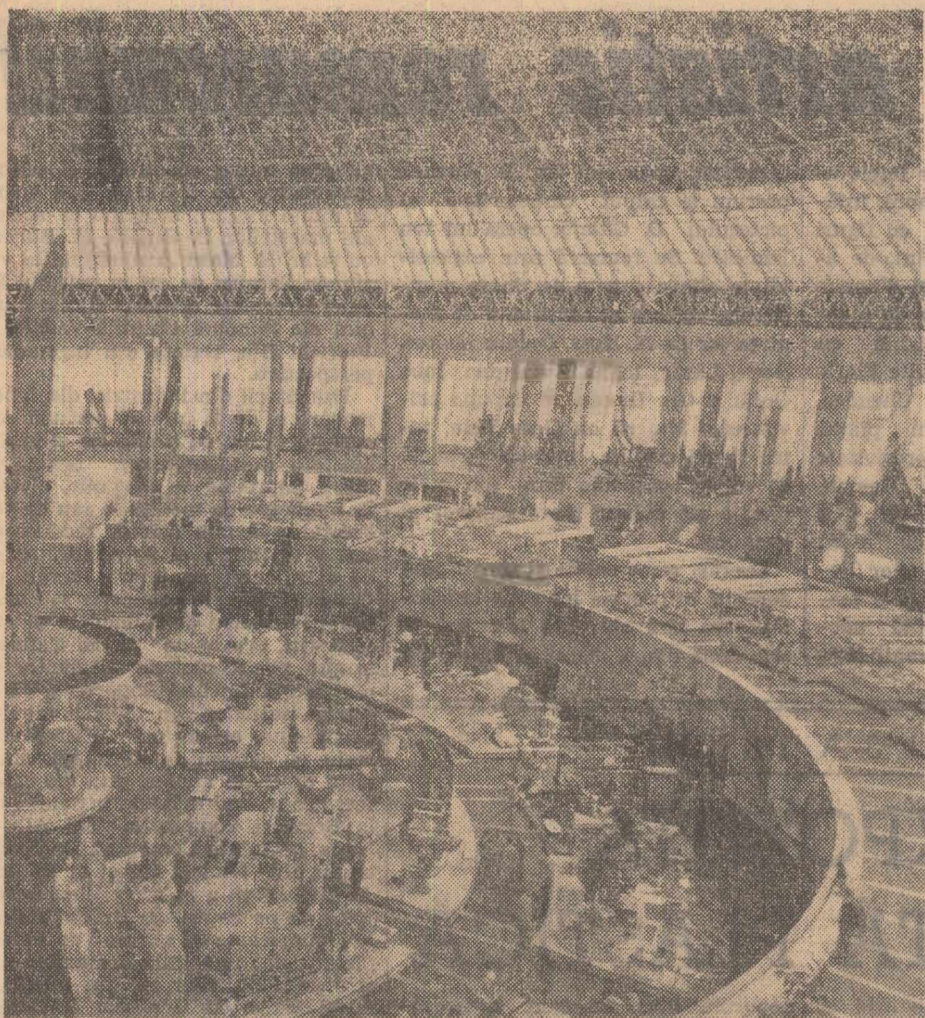
Urcăm și noi treptele platformei instalației 3 DH-200 A aflată în funcțiune. Ne întîlnim figuri cunoscute. Inginerii N. Tircoveanu și I. Manolescu, sondorii șefi Manole Constantin și Traian Simandrea, măistrul meșnic C. Băileșcu și electricianul C. Ibrim, toți participanți la forarea celei mai adînci sonde din țară — sonda 909 la 5.815 metri. Imediat în preajmă ne reține atenția instalația transportabilă de foraj T 50 A, de asemenea realizată la uzinele „1 Mai” Ploiești. Astfel de instalații au făcut posibilă în industria noastră petrolieră creșterea de peste două ori a vitezelor de foraj față de 1950—1951.

Ne luăm rămas bun de la petroliști, pentru a coborî în adîncul unei mine și a-i întîlni pe cei ce scot la „ziua” cantități sporite de cărbune. Nu este nici pe departe o machetă. Avem de-a-face cu un adevărat sector de mină carboniferă, reprodus la scară reală. La gura minei ne întîmpină măistrul Ioan Stănescu, de 20 de ani miner la Sotina. Îl urmărim de-a lungul unei galerii direcționale în care facem cunoștință cu mijloace moderne de transport al cărbunelui — o locomotivă electrică cu troleu realizată la „Unio” Satul Mare și cele câteva vagoane metalice care

transporturi
telecomunicații

O urmează. Armarea este aici realizată prin sistemul „colpot” ce folosește dale prefabricate din beton, specific galeriilor de transport cu linie dublă. Parcurgem în continuare o galerie de bază a frontului unde funcționează un transportor cu bandă și o instalație modernă de aeraj. Până la urmă, ajungem la abajaliul frontal, armat cu stâlpi metalici telescopici, unde un transportor cu racleți aduce cărăunele extras spre conveierul văzut mai înainte. În înaltul sondeilor, ca și în adîncul minelor, tehnica nouă are cuvîntul hotărîtor, punîndu-se în slujba reducerii considerabile a efortului fizic al oamenilor și dobîndirii unor randamente înalte.

Astronava chimiei și-a luat zborul

Platforma rezervată utilajelor petroliere de foraj și extracție pe care am parcurs-o se încheie cu o instalație pentru sinteză petrochimică prin intermediul căreia și aici în expoziție, ca și în viață, industria petrolului și a gazelor își dă mina cu marea chimie.

Dar ce se vede în apropiere? Sîntem cumva pe un cosmodrom? Căci cu ce altceva am putea asemui construcția ingenioasă și originală a acestui pavilion, al cărui acoperiș fără nici un stîlp și cu zecile de cupole transparente îți dă senzația de plutire, decît cu o astronavă care și-a luat zborul? Urcăm și noi pasarele de beton, privind ca din înălțimi harta decorativă a Deltei Dunării ce se întinde la pîciorale noastre, hartă alcătuită din îmbinarea a aproape 75.000 de plăcuțe ceramice colorate. Mergem mai departe și, înainte de a intra în pavilion, sîntem salutați de o uriașă catenă de propilenă, simbol al miraculoasei industrii a maselor plastice.

Pătrundînd în lumea plasticilor, nu putem să uităm că această ramură tinărară a industriei noastre chimice a pornit de la o producție de numai 14 tone în 1948, pentru a ajunge în 1963 la 39.000 de tone. Machete, grafice, diapozitive, panouri tematice și înseși produsele expuse ne vorbesc mai ales de marea varietate în care se realizează aceste materiale, de multiplele lor utilizări în diverse ramuri ale economiei naționale. Își dau aici întâlnire policlorura de vinil de la Borzești, sticlele de la Copșa Mică, polistirenul de la Onești, acetatul de vinil de la Rîșnov, polietilena de la Brazi, toate obținute printr-o valorificare superioară a gazelor naturale și de rafinare, pe căile spectaculoase ale petrochimiei. Numai anul acesta întreprinderile de specialitate din acest sector au realizat circa 150 de repere și produse din mase plastice.

Roadele petrochimiei românești sînt deopotrivă de bogate în producția în plină ascensiune a îngrășămintelor cu azot, a fibrelor și firelor sintetice, a cauciucului sintetic, a detergenților. Această este prezentul. Despre viitorul apropiat ne vorbesc șantierelor marilor obiective chimice răspîndite de la Dunăre pînă în Nord, pe malul Crișului. Și prețutîndeni se simte mina încercată a partidului care îndrumă cu competență dezvoltarea industriei chimice, ramură esențială pentru o economie modernă.

Pe magistralele terestre și aeriene

Pe platforma din imediata apropiere a pavilionului central al expoziției sînt ilustrate în mod sugestiv realizările obținute în sectorul transporturilor și telecomunicațiilor.

Avem în față un elegant peron. Aici este garată locomotiva diesel electrică de 2100 C.P., seria 060 — D.A.-155, care remorchează noile vagoane de călători construite la Uzinele de vagoane din Arad. Moderne, confortabile, te invită parca la călătorie. Locomotiva diesel electrică ieșită pe porțile uzinei craiovene „Electroputere” este condusă de echipajul format de mecanicii Constantin Neulă și Ion Bonghez, doi absolvenți și primei promoții de mecanici dieselști. Nu numai că știu să stăpînească de minune această adevărată uzină pe roate, dar ei cunosc foarte bine și superioritatea mașinii ce o conduc în ce privește puterea de tracțiune care este de 2-2,5 ori mai mare decît aceea a locomotivelor cu abur de mare putere din seria 150.000.

În țară se produc astăzi locomotive Diesel electrice, vagoane de călători, ca și numeroase tipuri de vagoane de marfă. Ele contribuie la modernizarea căilor ferate. Industria noastră constructoare de mașini fabrică astăzi cea mai mare parte din mijloacele de transport necesare. Avem în față exemplificarea vie a acestor realități.

Alături de impunătoarele expozite pe șine, lată și cele mai noi realizări în telecomandă, centralizarea și automatizarea căilor ferate. Aparatura poartă marca de fabricație a întreprinderii „Electromagneții” București. Aceiași colectiv realizează și instalațiile de telefonie și o serie de aparate folosite în radioteleviziune.

Grafice, machete, expozate în mărime naturală, prin acestea sînt ilustrate marile prefaceri în transporturile rutiere, navale și aeriene. Autocamioanele „Carpați” și „Bucegi”, microbuzele și autobuzele purtînd marca fabricii bucureștene „Autobuzul”, autocisternele realizate de constructorii de mașini din Mediaș sînt mijloace moderne des întîlnite în transportul rutier și prezente în expoziție, ca și mijloacele cu care sînt dotate aviația, flota maritimă și fluvială.

Metamorfoze pe schele

Pentru un neavizat, pe malul lacului Herăstrău pare să se fi deschis, în aceste zile un nou șantier. Siluetele înalte ale macaralelor, fermele din beton și panourile mari prefabricate, utilajele de construcții, tot ceea ce ne-a făcut familiar și este nelipsit pe un șantier, te întîmpină în pavilionul B al expoziției. Aici, pe un spațiu larg, sînt prezentate concentrat realizările dobîndite în anul de democrație populară în domeniul construcțiilor, arhitecturii și sistemelor.

Dar să vizionăm mai întîi expozatele din pavilionul acoperit al acestei părți a expoziției. Mari panouri fotografice, o originală hartă a țării unde stau înălțate

schele, construcțiile în sinteza cifrelor și a graficelor ne oferă un vast material documentar, o oglindă a realizărilor noastre în acest domeniu.

„Un nou obiectiv industrial a fost dat în funcțiune”. Cu această frază lapidară eram înștiințați că au început să producă eram preparatia de cărune Corbești. Fabrica de mase plastice Iași, combinătele din cetaștea petrochimiei Onești-Borzești, Complexul de industrializare a lemnului din Gherla sau acei de faianță și sticlărie din Sighișoara. De 404 ori, am citit această frază între anii 1949—1963, cu ocazia dării în funcțiune a tot altor întreprinderi industriale. Amploarea acestor construcții multe din ele înfățișate de frumusețe machete, construcții dotate cu instalații dintre cele mai moderne cunoscute în tehnica mondială, a fost posibilă numai datorită faptului că peste 52 la sută din valoarea investițiilor alocate de statul nostru în perioada 1950—1963 au fost destinate industriei.

Bucureștiul, Brașovul, Sibitul, Clujul, Iașul, Suceava, Galațul și litoralul, nenumărate sînt locurile din țară care au căpătat o nouă și modernă înfățișare. Cum arată ele astăzi, cum vor arăta în viitor putem vedea din expozatele ce ne exemplifică lucrările întreprinse în sistematizarea și construcția lor. Dar sutele de mii de apartamente date în folosința oamenilor muncii, în cadrul celor 38 de milioane mp de suprafață locuibilă construită la orașe și sate în perioada 1951—1963? Vă invităm să admirați cele patru apartamente cu 1, 2, 3 și 4 camere expuse aici. Gradul de confort pe care îl oferă, posibilitatea de a mi-l mobila și dota cu tot ce este necesar unei gospodării sînt lucruri care vorbesc de la sine.

O cifră ne atrage atenția în mod deosebit: ritmul mediu anual în construcția de locuințe a fost, în perioada 1953—1963, de 17,4 la sută și este ritmul cel mai ridicat din întreaga Europă. Vizitînd platforma exterioară în care ne sînt arătate metodele tehnologice folosite în construcția de locuințe, înțelegem ce a stat la baza unui asemenea ritm. Vom enumera doar: construcțiile de cărămidă cu planșee prefabricate din fișii cu goluri, metoda cofrajelor de inventar, cea a cofrajelor glisante sau aceea a panourilor mari prefabricate. Metodele tehnologice moderne sînt prezente pe șantierul industrial ca și cele de locuințe. „Hala universală” realizată din ferme de beton armat, asamblate prin precomprimare, și restul elementelor prefabricate indică soluții cu ajutorul cărora s-au înălțat numeroase obiective industriale și care, în comparație cu soluțiile anterioare, clasice, au dus la importante economii de materiale și manoperă.

Vizitatorul se va întîlni aici și cu alte metode folosite pe șantierul industrial, ca de exemplu ridicarea coșurilor de fum de la 70 pînă la 160 de metri înălțime cu pereții înclinați și de grosimi și secțiuni variabile, cu ajutorul cofrajelor glisante, coșuri ce se inseriază astăzi în peisajul Rîștei și Hunedoarei, al Iașului și Craiovei. O imagine înedită ne-o oferă vibratorul pentru înfigerea și extragerea pilonilor de beton folosiți în lucrările întreprinderii de poduri și lucrări speciale în transporturi. Operația o puteți urmări — durează doar 3—5 minute. Aceste ultime două metode sînt și două invenții ce poartă brevet R.P.R.

Holde unite, holde de aur

Pavilionul central găzduiește și expozatele agriculturii. La intrarea în acest stand, o imagine fotografică foarte cunoscută: este sala în care ne aflăm acum. Mii de oameni în port național și în haine de sărbătoare aplaudind. Doar cu doi ani în urmă, în același loc se scria o filă din istoria Romîniei socialiste: constituirea, în Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, a încheierii procesului de colectivizare a agriculturii, cu patru ani mai devreme decît prevedeau Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

Roadele muncii desfășurate pe ogoarele unite, înainte și după acest act istoric, orientarea sistematică dată de partidul nostru agriculturii spre dezvoltarea intensă și multilaterală a producției sînt prezentate în sugestive grafice comparative și în expozate. În perioada 1960—1963, producția medie de cereale obținută era de 10 milioane de tone față de 9 milioane

de tone media anilor 1956—1959. Acest fapt a contribuit la dezvoltarea celorlalte ramuri ale agriculturii, îndeosebi a sectorului zootehnic. Statul nostru a alocat în 1950—1963 peste 33 miliarde lei investiții pentru dezvoltarea agriculturii. La 1 iulie 1964, agricultura dispunea de peste 70.000 de tractoare, de 63.000 de semănători mecanice, de peste 34.000 de combine pentru pășcase și de alte mii de mașini și unelte agricole produse în industria noastră constructoare de mașini. Industria chimică a pregătît la rîndul ei în uzine și combine moderne hrana ogoarelor, fapt ce a făcut posibil ca anul trecut să se folosească de 64 de ori mai multe îngrășăminte chimice decît în 1959.

Cercetarea științifică agricolă a obținut în ultimii ani însemnate succese ce au contribuit la sporirea producției ogoarelor. S-au creat și dat în producție 70 de soiuri și de hibrizi de cereale și plante tehnice, 86 de soiuri și de hibrizi de plante horticoale, 14 rase de animale (ameliorate sau nou create), numeroase produse de uz veterinar. Unele din aceste realizări le vedem etalate sub forma snopilor de grâu, a știuleților viguroși de porumb și a altor produse agricole de mare valoare.

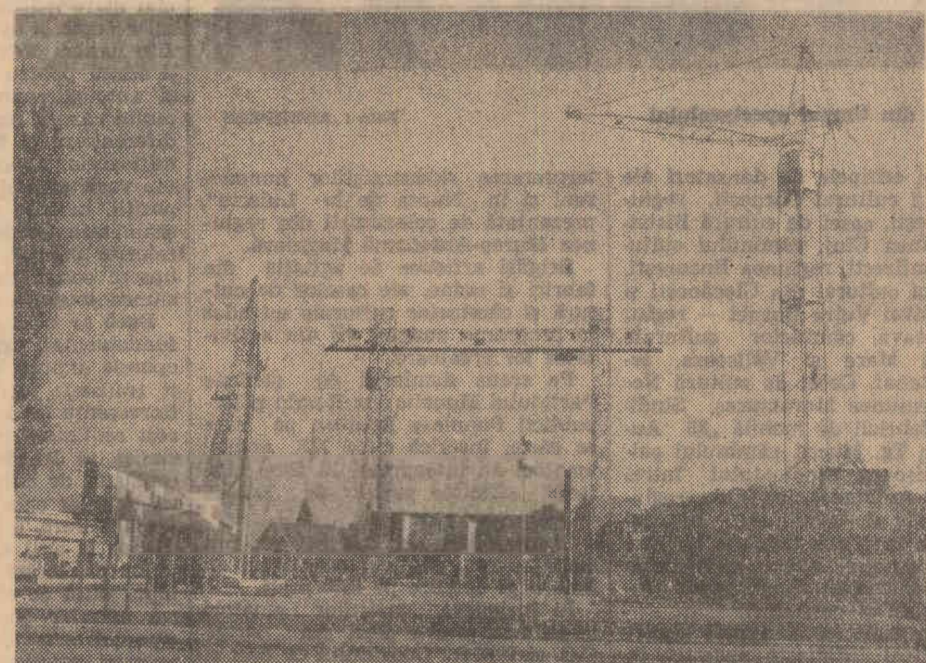
Iată-ne în fața celor 7 hectare ale lotului demonstrativ agricol. Nu întîlnim unduirea lanurilor de grâu, dar pe micșile vedem bogăția maselor verzi a porumbului furajer atît de necesar în această perioadă hranei animalelor. Avem în față și un autentic lan de porumb irigat. Deși cultivat

prezența în expoziție a produselor industriei bunurilor de consum și a celor ale cooperatelor meșteșugărești.

Îngăduiți-ne, stimați cititori, să vă ajutăm ca, din cele 13.000 de expozate ale industriei ușoare și alte câteva mii din industria alimentară, să desprindem nouă-tăle din aceste sectoare și, o dată cu ele, să parcurgem drumul străbătut de aceste industrii în cele două decenii de la Eliberare.

Și dumneavoastră, ca și noi, veți începe vizionarea cu standul produselor din bumbac. Din inspirația creatorilor de la întreprinderile „Răscoala din 1907” București, „Bumbacul” Timișoara și a celor de la întreprinderile textile din Lugoj, au fost realizate țesături din fire fine pieptănate cu modele folclorice. Roșul, negrul, albastrul pe fond alb se impun după cerințele modei. Lingă acestea, țesăturile satinate sau ușor scamoșate, cu aspect de stofă, se recomandă ca fiind foarte reușite. Pondera și realizarea lor rețin atenția. Sînt țesăturile din celofibră. Procedeele moderne de finisare le-au dat un aspect atrăgător. Asociem această preocupare cu stirea publică în țară, doar cu cîteva zile în urmă, privind intrarea în funcțiune la Combinatul de fibre artificiale de la Brăila a liniilor mari industriale care vor produce în final 35.000 tone celofibră anual. Și iată-l pe textiliștii pregătiți pentru prelucrarea acestor materii prime.

Cu o bogată tradiție în industria noastră casnică, firul de în și cîneapă a căpătat noi valori în marile întreprinderi textile nou construite ca aceea de la Păulești. Pentru sacouri, fuste, rochii în două piese, fibre de în țesută la Păulești concurează pe cea de bumbac.

Una din platformele exterioare de la pavilionul B de pe malul lacului Herăstrău în care sînt prezentate cîteva faze de construcție

într-un teren încă neuniformizat, porumbul are aproape 3 metri înălțime, iar tulpina poartă cîte 3—4 legături. Porumbul dublu hibrid se anunță a da o producție de peste 8.000 kg de știuleți la hectar.

În condițiile agrotehnicii avansate, legumicultura cunoaște de asemenea un puternic avînt. Culturile timpurii obținute în răsădnițele și în adăposturile acoperite cu polietilenă dau producții mari.

Sînt arătate și avantajele economice pe care le aduce dezvoltarea sectorului apicole prezent aici prin mai mult de 70 de familii de albine.

Știința cultivării solului dirijează tot mai adînc activitatea de pe ogoarele noastre, pe care sînt aplicate metode agrotehnice avansate.

Prezența frumosului și a utilului cotidian

O largă desfășurare a frumosului și bunului gust, o amănunțită varietate de articole prezentate în cadrul armonios și plin de lumină al unui întins spațiu din pavilionul central. Astfel s-ar putea rezuma

Pe frumoase manechine sau simplu etalate avem în față linia model confecțiilor și tricotațiilor, în reușite combinații de culori și într-o mare varietate de modele. Aceste subramuri au atins un nivel de dezvoltare important: de aproape 18 ori mai multe confecții de peste 17 ori mai multe tricotații producem astăzi în comparație cu anul 1948.

Pentru bărbați, copii, dar mai ales pentru femei standurile sectorului de încălțăminte și marochinării aduc poartă cele mai multe noutăți.

Surprize plăcute vă oferă standurile sectoarelor electrotehnice și de uz gospodăresc, ca și ale sectorului industriei alimentare.

În itinerarul nostru n-am cuprins încă numeroase și interesante standuri. La cele ale industriei forestiere și industriei materialelor de construcție, la pavilionul C — social-cultural — sau la cel al artizanatului, la fiecare stand și platformă de pe suprafața de aproape 100.000 metri pătrați citi cuprinde expoziția, poți vedea drumul parcurs în cele două decenii de la eliberarea patriei, transformările profunde petrecute sub conducerea științifică a partidului, transformări care însușesc poporul nostru pentru noi victorii.

Paginile realizate de
TUDOR GHEORGHIU
și **ELENA PAVELESCU**
Fotografii: **NICU VASILE**
și **MIHAI POPESCU**

PE SCURT PENTRU VIZITATORI

• La Biroul de informații al Expoziției, amplasat într-un spațiu special amenajat imediat în dreapta intrării principale, vizitatorii pot obține informații privind: ansamblul expoziției, expozatele prezentate și expozanții, mersul trenurilor, al autobuzelor I.R.T.A., orariul avioanelor. Tot în acest pavilion se mai găsește: un ghîșeu P.T.T. și C.E.C., un birou de informații O.N.T. care dispune de ghizi și traducători, birou de păstrare a bagajelor, un birou de obiecte găsite, un birou unde părinții pot lăsa copiii sub o supraveghere competentă.

• Noile stații terminus amenajate în Piața Școlii pentru tramvaiele 3, 4 și 9, autobuzul 31 și troleibuzul 86, asigură într-o oră un trafic de transport pentru aproximativ 30.000 de vizitatori.

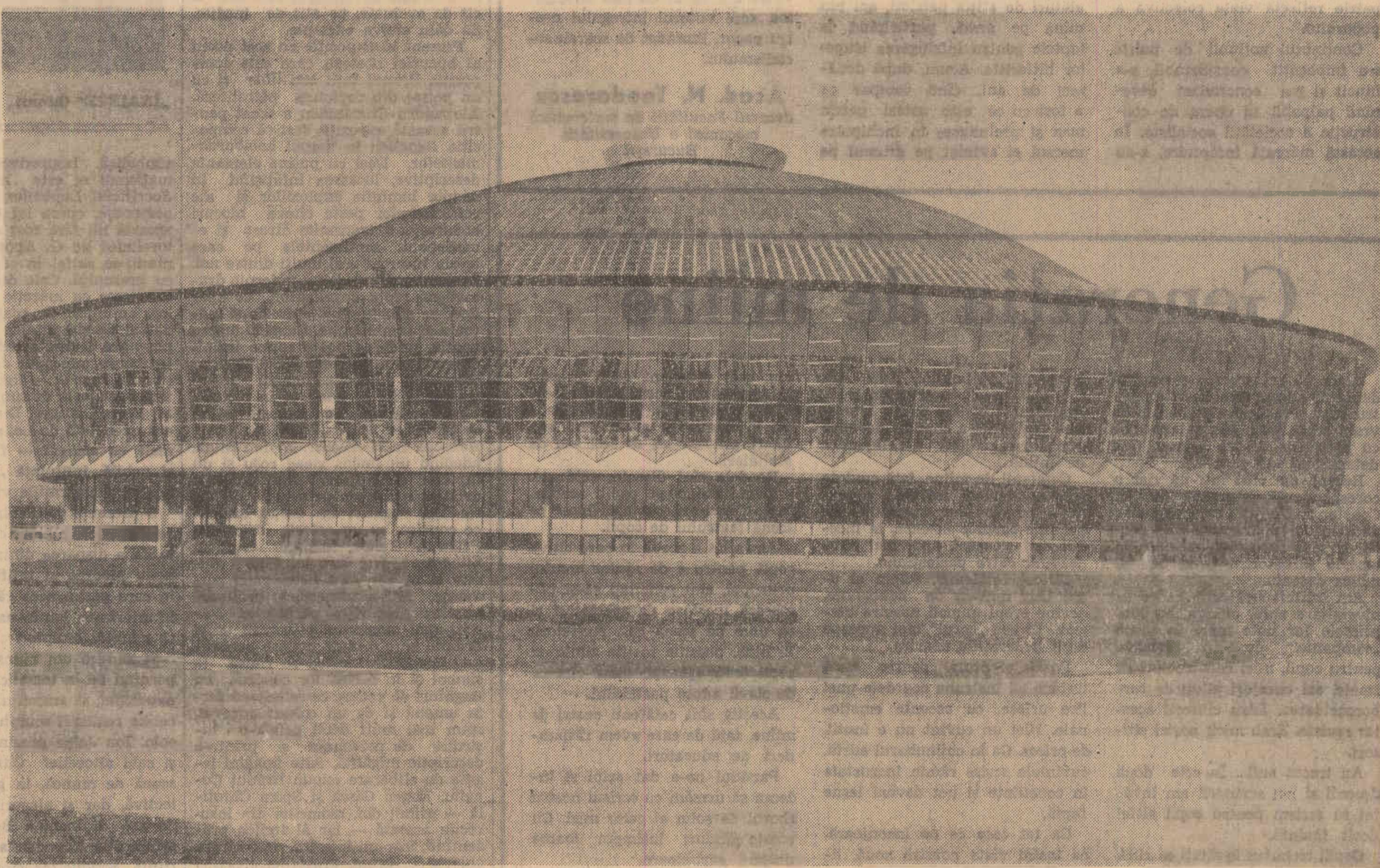
• Vizitatorii deținători de autoturisme pot folosi locul de parcare cu o capacitate de 300 mașini.

• Cîteva stații de autoturisme GETAX, situate în imediata apropiere a expoziției, sînt indicate prin marcaje speciale.

• Pentru vizitatorii expoziției se organizează zilnic un interesant program de documentare și cultural-artistic. În acest scop s-a construit un cinematograful — teatru în aer liber cu 1.800 de locuri.

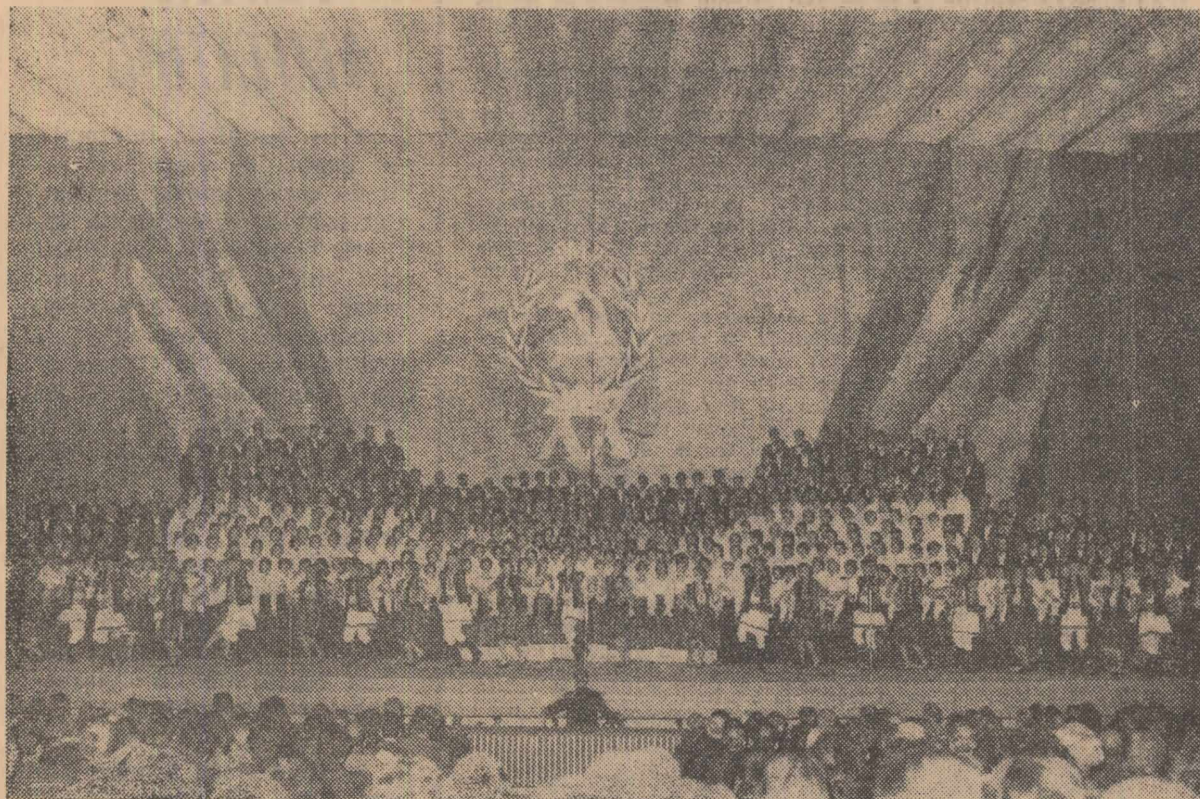
• Funcționează, de asemenea șapte complexe comerciale cu aproape 70 de unități de alimentație publică și desfacere de produse industriale, 13 chioșcuri cu răcoritoare și dulciuri, două fotomaturi. La aceasta se adaugă restaurantul „Miorița” de pe malul lacului Herăstrău, care prin lucrările de reamenajare și-a mărit capacitatea la 800 locuri.

• Expoziția este deschisă duminică și sărbătorile legale între orele 9—21: marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă între orele 10—20; luni între orele 15—20; duminică 23 August 1964, între orele 15—21, iar luni, 24 august 1964, între orele 9—21.

Cîteva aspecte din expoziție: O imagine familiară a „șantierului petrolier”, instalațiile de foraj 3 DH și T 50 A (primul clișeu din stînga). De la standul transporturilor și telecomunicațiilor vă prezentăm locomotiva Diesel electrică de 2100 C.P. și noile vagoane de călători de clasa I-a și a II-a (centru). Vedere exterioară a pavilionului din centrul expoziției (dreapta).

Spectacol de gală prezentat de formațiile artistice de amatori fruntașe

Aspect din timpul spectacolului

Foto: AGERPRES

(Urmare din pag. 1-a)

levat amploarea mișcării de amatori din țara noastră.

Corurile reunită ale unor mari întreprinderi — „Republica”, „23 August”, Direcția regională C.F.R. — București, combinatul siderurgic Hunedoara, șchele Moreni, precum și ale cadrelor didactice din Craiova — au interpretat cîntece de masă închinată partidului, patriei socialiste. Dansul fetelor din Căpîlna a fost interpretat de echipa de dansuri a cîminului cultural din comuna Căpîlna — regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, prezentat de formațiile reunită ale casei de cultură Bals, regiunea Oltenia, cîminelor culturale Pădurești, regiunea Argeș și Frumoașă, regiunea București. Au evoluat apoi echipele de dansatori ale cîminului cultural Cornești, regiunea Ploiești, casei de cultură Bistrița, regiunea Cluj, cîminului cultural Calomirești, regiunea București, cîminului cultural din Clocănești și Cooperativel Vatra Dornei — regiunea Suceava, cîminelor culturale Beneceul Mare și Vălișoara, regiunea Banat, Casei de cultură Negrești, regiunea Maramureș, Sindicatului fabricii de mobilă „23 August” din Tg. Mureș, cîminului cultural Dăisoara, Sindicatului întreprinderi Autoamecanice Sibiu, regiunea Brașov și cîminului cultural Dăbuleni, regiunea Oltenia. La program și-au mai adus contribuția formații muzicale, soliști vocali, instrumentali și dansatori.

Bucuria vieții și a muncii împlinite au fost înfățișate sugestiv în tablourile coregrafice „Sărja” în interpretarea siderurgistilor humedorenii și în „Nunta de la Luleriu” prezentată de colectivități din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Brigăzi artistice de agitație din fabrici și uzine, ale caselor de cultură și cîminelor culturale au adus în programe imagini vii din activitatea lor creatoare.

Pe scena dominată de stemele Partidului Muncitoresc Român și Republicii Populare Române, pe care se găsea înscrisă cifra XX, artiștii amatori au interpretat în final cîntecul „Glorios partid” de Mircea Neagu.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes, publicul răsplătind cu îndelungi aplauze pe interpreți.

Încheiere, artiștii amatori le-au fost oferite flori din partea C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri. (Agerpres)

terpretarea siderurgistilor humedorenii și în „Nunta de la Luleriu” prezentată de colectivități din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Brigăzi artistice de agitație din fabrici și uzine, ale caselor de cultură și cîminelor culturale au adus în programe imagini vii din activitatea lor creatoare.

Pe scena dominată de stemele Partidului Muncitoresc Român și Republicii Populare Române, pe care se găsea înscrisă cifra XX, artiștii amatori au interpretat în final cîntecul „Glorios partid” de Mircea Neagu.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes, publicul răsplătind cu îndelungi aplauze pe interpreți.

Încheiere, artiștii amatori le-au fost oferite flori din partea C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri. (Agerpres)

O realitate vie

De patrie este legată viața noastră sub aspectele sale cele mai profunde, mai intime, mai subtile, trecutul, prezentul și viitorul nostru și al celor ce ne sînt dragi. Din pămîntul ei, minile harnice ale țărănilor și muncitorilor scot piine, îmbrăcăminte, adăposturile noastre. Acest pămînt este comoara vieții noastre economice pe care învîlătură și priceperea minților noastre o fac să rodească bunăstare și mulțumire.

Oamenii și pămîntul formează plasma patriei, dar viața socială e cea care plămădește această plasmă dîndu-i înfățișările multiple, pline de viață și în veșnică mișcare, sub care ne apare ca o imensă ființă colectivă cu cele mai complexe sentimente și preocupări. Cel care au trăit în această țară și înainte de eliberarea ei, la 23 August 1944, dată la care a început să germineze o nouă viață socială în ea, își pot da bine seama că noțiunea de patrie reflectă viața colectivă a poporului.

Conținutul noțiunii de patrie s-a îmbogățit considerabil, s-a înnoit și s-a concretizat devenind palpabil în opera de construcție a societății socialiste. În această mărșă înfăptuire, s-au

îngemănat și s-au încordat toate puterile și toate capacitățile poporului muncitor, care acționează ca o minunată familie ce își clădește o casă fermecată cît o țară.

Pentru mine, patria dinainte de 23 August 1944 era o abstracție frumoașă cînd o visam, dar o realitate dezamăgitoare cînd o trăiam. În această realitate, mă simțeam străin de cel care, vizibil sau din umbră, făceau și conduceau viața milioanelor de oameni ce munciau ca și mine, solidarizîndu-mă cu revolta lor moacă, care din cînd în cînd izbucnea amenințătoare. Ca om de știință, aveam senzația de a fi suportat ca o curiozitate înofensivă, fiindcă aveam un post în învățămîntul superior și că era mai obiceie ca unii dintre cei din învățămînt să se ocupe și de știință, decât nu supărau pe nimeni și nu costau nimic sau mai nimic.

La 23 August 1944, la înflăcărata chemare a partidului alături de alții patrioți, am pus mina pe armă, participînd la luptele pentru înfrîngerea dușelor hitleriste. Acum, după douăzeci de ani, cînd compar ce a fost cu ce este astăzi patria mea și prelungesc în închipuire mersul ei avîntat pe drumul pe

care și l-a croit, știu bine că năzuințele mele și ale altora și-au găsit înfăptuirea în această patrie socialistă ce se desăvîrșește zi cu zi, an cu an.

În ea, munca mea pe ogorul științei nu mai este trecută cu vederea, ci încurajată, stimulată și prețuită ca o contribuție indispensabilă la făurirea vieții noi, statul nostru democratic popular cîstîndu-și cu mîndrie și cu afecțiune oamenii de știință. Sub conducerea plină de înțelepciune, de patriotism, de clarviziune și de avînt a partidului, știința românească cunoaște o înflorire uluitoare, care l-a înălțat prestigiul pe trepte la care nu năzuleau decît în închipuire acum douăzeci de ani. Pusă în slujba patriei care, eliberată de exploatare, a devenit într-adevăr o casă și o familie pentru milioanele de oameni al muncii ce rotesc în ea, știința românească păsește cu emoție și cu încredere spre un viitor din ce în ce mai strălucitor, spre viitorul întregului nostru popor, iluminat de soarele socialismului.

Acad. N. Teodorescu
decanul Facultății de matematică
mecanică a Universității
București

Generația de mîine

Acum 15 ani, sosea o corespondență pe adresa unei reviste pentru copii. Pionierul Constantin Avram scria, pe o pagină de cafea cu pătrățele, despre primul lor detașament de pionieri.

Recent, am citit într-un ziar o corespondență semnată de un Constantin Avram, care pomenea de brigada lui fruntașă din Turda, despre succesele obținute în cînteca sărbătoririi celui de al doilea deceniu.

Am înțeles strălucite cadre universitare care, cîndva, au luat primele lor note mari în urma „campaniei” duse în revistele pentru copii, mici constructori de zmeie, azi curajoși piloți de turboreactoare... Erau cititorii acestor reviste. Erau micii noștri cititori.

Au trecut anii... În cele două decenii și noi scriitorii am învățat să scriem pentru copii altfel decît înainte.

Copiii trebuiau învățați să ridă, să se bucure de viață; ochii lor erau încă tulburi de lacrima și

de cenușa războiului. Apoi am cunoscut un alt copil: pionierul... Am crescut o dată cu el. Literatura „minoră” a copiilor devenea literatura „majoră” a cetățenilor de mîine...

Cetățenii de mîine, iată cuvinte care au devenit realitate, o realitate pe care am zăgărit-o în paginile cărților noastre, la început mai stîngați, apoi mai bine, năzuind către perfecțiune.

„Micul cetățean”, stăpîn al unui larg univers de cunoștințe, devine eroul muncii noastre literare. El are „cerul” mai aproape decît generațiile noastre.

Poezia și proza pentru copii trebuie să instrune coardele unei lire uriașe, cu accente emoționale. Nici un cuvînt nu e inutil, de prisos. Ca în chilimbarul auriu, cuvintele scrise rămîn înscrise în conștiințe și pot deveni lesne faptă.

Ca tot ceea ce ne înconjoară, ca însăși viața noastră nouă, literatura nouă pentru copii e o creație a partidului. Poate mai

viu, mai pregnant decît oricare alt gen literar, scrisul pentru copii își poate socoti periodic bilanțul în minunată adolescență sau tineri, cititorii lui de ieri sau de azi.

Roadele sînt directe, evidente. I-am înțeles pe copiii aceștia, recent, într-un spectacol jucat pe scena teatrului de copii.

Am scris o scenă în care cîțiva copii, pentru a da ajutor eroului principal, sînt solicitați să-și părușească ipostaza de spectatori și să urce pe scenă ca... recitatori. Ei bine, poeziile rostite zilnic de copii erau aproape toate cîntece de slavă aduse partidului.

Aceștia sînt cetățenii noștri de mîine, față de care avem răspunderi de educatori.

Partidul ne-a dat aripi și îndemn să urmăim cu scrisul nostru zborul de goim al celor mici. Cu aceste gânduri întîmpinăm marea noastră sărbătoare.

Al. Popovici

Un eveniment artistic remarcabil

În ajunul marii sărbători a poporului nostru, s-a deschis în sălile de la parter ale Muzeului de Artă al R. P. Romîne — Expoziția de pictură și sculptură, în care generațiile de artiști din întreaga țară își exprimă, în semn de prinos, sentimentele și gândurile pe care le-au trăit spornic în aceste două decenii de memorabile străduințe și înfăptuiri. Mai mult încă: în expoziția aceasta, se face adînc simțită împlinirea unor experiențe artistice, deosebit de semnificative și strălucitoare și care, printr-o laolaltă, ne arată tuturor la ce înalt nivel s-a ridicat, în anii puterii populare, școala noastră de pictură și sculptură, dezvoltîndu-și tradițiile, și înnoindu-se pe măsura contemporaneității.

Puternic legată de realitate, inspirîndu-se și pornind de la ea, arta plastică, asemenea celorlalte arte promovate cu atîtă amploare la noi, s-a îmbogățit în anii de la eliberare încoace. Pe lîngă împlinirea care se constată la maeștrii, ce și-au început pe decenii înaintea activității, s-au format între timp noi generații de artiști, astăzi în plină eflorescență.

Expoziția impune tocmai prin însumarea contribuțiilor generațiilor mai vîrstnice și mai tinere și are un caracter antologic. Alcătuită în cea mai mare măsură din lucrări cu totul recente și avînd și un număr de alte lucrări create în anii din urmă aduse pentru a întri caracterul ei antologic, expoziția reprezintă, în multe cazuri, remarcabile stadii de diferențiere și de perfecționare a mijloacelor de expresie. De aici provine varietatea și ineditul acestei expoziții, în care marile teme de însemnătate istorică sînt oglindite în felurite moduri, dar din care nu lipsesc constanța măreției și adeviziunea totală a artiștilor.

Dacă ar fi să definim sentimentul fundamental, care se desprinde din operele expuse, sentimentul pe care îl transmit lucrările și explică eflorescența creației adunată aici, acest sentiment este patriotismul socialist, al dragostei față de partid. Călușuri de acest sentiment, artiștii au oglindit episoade din lupta pentru eliberare, diferite acțiuni pregătitoare în anii suferințelor și grozăviilor pricinuite de fascism, eroica luptă dusă de către Partid în fruntea maselor populare, triumful însurecției armate și aspecte ale revoluției populare. În alte opere, se reamintesc luptele clasei muncitoare la atelele Grivița sau la Lupeni și în regiunea petroliferă. O mare parte din opere sînt dedicate transformărilor și realizărilor din cei douăzeci de ani de la eliberare și mai ales rezultatelor obținute în construirea socialismului.

Și în lucrările cu caracter mai narativ, și în cele care exprimă sintetic evenimentele sau faptele, artiștii sînt prezenți cu conștiința și suflul lor, cu experiența lor, folosind variate și impresionante mijloace de expresie. În foarte multe lucruri, se simte prin temeinicia și ingeniozitatea modului de a compune, prin violența și armonia cîntecului, prin viața ce o dau pietrii, bronzului și lemnului o participare adîncă a artiștilor la realitate și, totodată, folosirea unor mijloace de expresie specifice artelor. Pentru comunicarea ideilor și sentimentelor, a conținuturilor de viață, expoziții au folosit adesea mijloace mai sintetice, mai simplificate, uneori metaforice poetice, altele stilizări în care găsăm din învățămintele artei populare, astfel că, pornind de la realitatea obiectivă, ei au adus strălucite interpretări picturale și sculpturale, făcînd să se simtă deopotrivă adevărul și arta, viața poporului și viziunea lor proprie.

Există în expoziție o prezență sufletească foarte accentuată, parcă o întrecere în a da lucruri de calitate, în a fi personal, evitînd căile de expresie bătătorite. Limbajul pictural ori sculptural este foarte diferențiat, iar emoțiile și sentimentele se transmit uneori prin mijloace pe cît de evaluate, pe atît de inedite. Să dăm cîteva exemple.

Prezent în expoziție cu acel poem al bucuriei obștești care este compoziția *Primul zîmbet* mai liber și cu un peisaj din regiunea petroliferă, Alexandru Ciucureanu a creat pentru această expoziție festivă compoziția *Înălțarea în timpul bombardamentelor*. Deși cu puține elemente descriptive, lucrarea înfățișînd în noaptea luminile exploziilor și ale reflectoarelor peste cîteva blocuri bucureștene, transmite direct și emoționant sentimentele pe care le-am încercat real mulți dintre noi. În acest context de un puternic dramatism, fapta ilegalistilor, ce apar doar ca siluete, capătă eroica și măreața ei semnificație. Ca și în marea poezie, unde se poate spune infinit de mult prin puține cuvinte, dacă acestea au adîncă rezonanță sufletească, la fel se poate și în pictură.

Prin mijloace de expresie la fel de sintetice, Eugen Popa amintește *Noaptea de 23 August*, iar Ion Bițan, aducînd un imens steag roșu și un luptător simbolizînd mai puternic decît prin zeci de personaje *Victoria*. Mai narativ, dar tot cu mijloace concise, cu un colorit dramatic, Petru Achitenei, expune tripticul *Eliberarea*, trei imagini bine gândite și în care, cu patru-cinci personaje, într-o atmosferă grăitoare exprimă grozăviile războiului fascist, apoi momentul eliberării — și drumul spre o viață nouă a poporului. Imaginile acestea se ridică la simbol și în forma lor concisă, cu unghiuri de vedere ce reliefează forța umană și cu un colorit adecvat, spun mai mult decît printr-o înșiruire de personaje și printr-o descriere migălită. Alte imagini legate de eliberare expun Brăduț-Covaliu, Eugen Gîscă și Spiru Chintilă — primii doi, momente din însurecția armată — iar al treilea prezentînd, într-un interior, doar cîteva obiecte — arme, braserde, steaguri — care sînt suficiente pentru a sugera privitorului rostul lor.

La sculptură, expoziția are unele compoziții cu caracter mai descriptiv, ca acel relief dublu pe fețele unui paralelipiped de marmură, înfățișînd *Însurecția armată* cu figuri stilizate și în puternic avînt, de asemn, o lucrare concisă și dinamic compusă, precum și o serie de capete monumentale, simbolizînd cu forță *Victoria*, opere datorite Florică Ioan și lui Valer Chendea, cioplite cu pricepere în piatră și avînd puternică expresivitate și frumusețe decorativă. Remarcabil este și *Eroul* — un nud în bronz, ridicîndu-se cu avînt de la pămînt, opera lui Victor Roman, priceput în a construi și modela simplu, grăitor și adesea figurile sale la o semnificație

tiv, ca acel relief dublu pe fețele unui paralelipiped de marmură, înfățișînd *Însurecția armată* cu figuri stilizate și în puternic avînt, de asemn, o lucrare concisă și dinamic compusă, precum și o serie de capete monumentale, simbolizînd cu forță *Victoria*, opere datorite Florică Ioan și lui Valer Chendea, cioplite cu pricepere în piatră și avînd puternică expresivitate și frumusețe decorativă. Remarcabil este și *Eroul* — un nud în bronz, ridicîndu-se cu avînt de la pămînt, opera lui Victor Roman, priceput în a construi și modela simplu, grăitor și adesea figurile sale la o semnificație

teriorizat, opera lui Gh. D. Anghel, precum și chipul caracteristic al pictorului D. Ghiață, opera lui Ion Irimescu. Se remarcă prin expresivitate cîteva capete de tinere muncitoare voloase și conștiente de mîinirea lor de A. Koss, Ovidiu Maitec, Dorio Lazăr, Ioana Kasargian, Ioba Oniță și Gh. Iliescu, se impune privitorului *Minerul* lui Geza Vida, patru figuri cioplite într-un trunchi de copac constituie una din noile reușite ale acestui mare sculptor al lemnului.

Lucrări remarcabile și constituind depășiri în propria lor activitate înfățișează mai ales Ion Irimescu în cele două figuri, mama și fița, din

mușetea noilor construcții și centre urbanistice din întreaga țară apare în multe lucrări, începînd cu acelea ale maeștrilor D. Ghiață, M. Bunescu și M. H. Maxy și ajungînd la viziunea Sucevei de azi în peisajul Eleni Greculei, ori în poeticele imagini ale Siminei Chintilă-Vasilu și Viorică Ilie, tratate din ingenioasă perspectivă.

Muncitorii din industrie, din laboratoare și de la țară se perindă cu caracterul lor, cu tinuta lor și în atmosfera înconjurătoare, uneori la lucru împreună cu mașinile, altele în momente de meditație sau de recreație prin fața ochilor recunoscuți și încantați ai privitorilor. Ar fi de stăruit asupra unor lucrări ca *Grivița Rosie* și *Cazangerie* sau asupra portretelor de muncitori și colectivități, create de H. H. Catargi, asupra portretului de muncitor al maeștrului Lucian Grigorescu, ca și asupra scenelor din oțelării ale lui C. Crăciun, ori asupra interesantei scene cu oameni de știință și tehnicieni dintr-un atelier, prin ale cărui ferestre se văd urielele instalații de la Borzești, compoziția lui Albert Nagy, intitulată *Combinat*. De la oamenii din *Clubul uzinei* al lui Ion Alin Gheorghiu la priveliștea *Barajului de pe Argeș*, de Brăduț-Covaliu, numeroase și înfinit de variat pictate sînt imaginile oamenilor noi și ale înfăptuirilor lor din lucrările lui C. Baba, Gh. Ionescu, A. Ciupe, I. Bene, C. Pauleț, Spiru Chintilă, Al. Mohi, ori în lucrările pline de prospectime, cu unghiuri de vedere inedite și cu tonalități care cîntă, ca în compozițiile lui Gh. Șaru, cu tonalități de roșu și rozuri (*Tineri și Construcții noi*), Gh. Jacob, C. Blendea (*Repos*), o maternitate monumentalizată, Vasile Celmare (*Electricitate*), Iosif Matyas, Paul Sima, Margareta Nemeș și Silvia Cambir.

Asistența a vizitat apoi expoziția. În cîteva săli sînt expuse 138 de picturi și 37 de sculpturi, dintre care multe realizate în ultimul an și închinăte de autorii lor marii sărbători a poporului nostru.

Expoziția s-a bucurat de succes. (Agerpres).

„INAINTE” (bronz)

de Boris Caragea

simbolică. Impresionantă prin dramatismul ei este macheta proiectată *Sacrificiul Lupenilor*, cu mai multe personaje, opera lui Emil Mereanu, așezată nu fără rost aproape de altorelieful lui G. Apostu, *Pace*, pornindu-se astfel în contrast trecutul cu prezentul. Cele două muncitoare înfățișate cu măreția și seninătatea lor, amintesc de sculpturile antice, dar și de simplitatea artei noastre populare, legînd astfel în spirit contemporan, procedee devenite tradiționale. *Înainte* — figura unui luptător are valoare de simbol în viziunea lui Boris Caragea. Din figura statuară executată de Lelia Zuaf — o femeie cu steagul — figură energică și nobilă, intitulată „20 de ani” se desprind aspirațiile viitorului.

O prezență predominantă are figura alegorică, lucrată cu puțin înaintea de a dispărea dintre noi de Corneliu Medrea și intitulată *Victoria*, în care găsăm acea căldură lirică și interiorizare luminoasă caracteristică marelui sculptor.

Și fiindcă am ajuns la sculptură, pornind de la tematica principală a expoziției, să amintim și alte remarcabile realizări sculpturale aflate acolo. Ion Jalea prezintă un viguros și cald altorelief *Oameni cu tauri*, scenă de muncă, în gospodăria colectivă, dar și alegorie; tot muncii de azi îi închină Boris Caragea compoziția *Năvodar*, armonios construită. Strălucirea și adîncirea portretisticii noastre o reprezintă magistralul chip în bronz al lui George Enescu, atît de definitiv și in-

simbolică. Impresionantă prin dramatismul ei este macheta proiectată *Sacrificiul Lupenilor*, cu mai multe personaje, opera lui Emil Mereanu, așezată nu fără rost aproape de altorelieful lui G. Apostu, *Pace*, pornindu-se astfel în contrast trecutul cu prezentul. Cele două muncitoare înfățișate cu măreția și seninătatea lor, amintesc de sculpturile antice, dar și de simplitatea artei noastre populare, legînd astfel în spirit contemporan, procedee devenite tradiționale. *Înainte* — figura unui luptător are valoare de simbol în viziunea lui Boris Caragea. Din figura statuară executată de Lelia Zuaf — o femeie cu steagul — figură energică și nobilă, intitulată „20 de ani” se desprind aspirațiile viitorului.

Revenind la pictură, amintim că o altă serie de compoziții evocă pe eroii luptelor din trecut. De la compoziția lui Virgil Alimășanu, *Moment revoluționar* la 1848, ajungem la luptele clasei muncitoare, odată de Ștefan Szony, *Grivița 1933*, Mihail Danu, *Greva muncitorilor petroliferi*, Emil Anetei, *U.T.C.-iști în ilegalitate*, compoziții concentrate și bine gândite, ca și cea a lui A. Anastasiu, *Sculăți voi oropsiți*, sau peisajul *Doftana* de V. Melica. Deosebit dramatism în expresii și colorit are compoziția lui Marin Cilievici, *Pentru clasa muncitoare*.

Muncii omului nou, realizărilor datorate construirii socialismului, vieții ample și fericite din țara noastră fi sînt dedicate cele mai multe dintre compozițiile, portretele, peisajele și însăși naturile statice, în care florile poartă și ele mesajul noulor sentimente ale artiștilor. Fru-

Ne-au impus încă odată prin sobrietatea și discreția lor, prin compoziția concentrată și coloritul intens și reținut totodată compozițiile și portretele lui Ion Făcea, *Tinere frunze*, *Colectivista din Dobrogea* și acel *Grup de excursioniști*. Pentru a sugera *Recolta bogată*, Florin Niculic aduce un călăreț pe cal printr-un lanurile de porumb înalte, ale căror frunze capătă o arătare de basm.

Bogăția și ingeniozitatea imaginăției se vădesc strălucitor la Ton Mircea, admirabil reprezentat prin peisajul *Litoralul însoțit* și prin simbolica *Pașăre îngimfată*, noi izbînzii ale colorismului nostru sau în acea compoziție, în care realitatea cuprinde valențe de fantastic, a Wandei Sachelarie, *Industria învinge*. Frăgezime, gingașie și în expresia personajelor și în echivalențele coloristice ale stărilor psihologice găsăm în remarcabile lucrare *Joc de copii* a lui Paul Gherasim, autor și al altei lucrări *Păre*, unde natura este subtilizată în efluvii de culoare. Am mai cita ca reușite de construcție simplificate și viguroasă, cu un colorit poetic, viziunile din porturi ale lui C. Pauleț și V. Demetrescu — *Duval*, amîndoi în mare progres, ca și Pavel Codîță, vibrant și lizibil în concisile sale compoziții ori Mihai Rusu (*Muncitor la cazangerie*). Dintre tinerii în stadiul încheierii și al găsirii de expresii personale se impun și mai mult Vasile Grigore (*Întorcerea de la cîmp* — o strălucită compoziție-peisaj), Vladimir Setran cu florile măiestrit pictate, folosind adînci rezonanțe lirice și o pastă cu sculpturi aspre, I. Sălișteanu, Lia și Dorian Szasz, acesta un poet al alburilor, Lazăr Iacob, Traian Brădean, Ion Pană, Sanda Nițescu și Viorel Mărgineanu.

Dintre cei citați mai înainte unii activează în diferite centre ale țării. Mari reușite tinerești ne vin de la Oradea, prin Ciriolen Hora, prezent cu două compoziții bine construite și solid pictate, mai ales barca cu *Pescarii*, văzută aproape vertical, așa cum este ridicată de valuri. De la Iași, D. Grigoraș, într-o compoziție cu trei instrumentiști, folosesc unele procedee geometrizzante, care nu răpesc însă din forța umană a imaginii ci îi conferă ser monumetal, iar Adrian Podoleanu, (*Rafușia Onești*) și-a poetizat și mai mult imaginea. Nu uităm viziunea cu mașini agricole orînduite atît de ingenios și decorativ de Gina Hagiu-Popa, poetica evocare a *Istriei* de poezia Ionescu, lucrările pline de poezie ale Luciei Cosmescu și Zoltan Kovacs, portretul de student al lui Mimi Șaraga-Maxy, debuturi făgăduitoare la Toma Roată, I. Bănușescu, Florin Ciubotaru și Gabriel Popa.

Există în expoziție, la pictorii din diferitele generații efervescentă, muncă creatoare, soluții ingenioase inedite, unghiuri de vedere nebănuzate, armonii fie puternice, fie surdizate, ori gingașe, înclînc înclînc această sumară semnalare, răminem cu simțămîntul că am spus mult prea puțin. Mărturisim că am privit adesea cu emoție, cu încanta, cu surprindere, cît de legați sînt pictorii și sculptorii noștri de marea tradiție a artei noastre și, în același timp, cît de noi, inediti, în plin avînt și cu căutări foarte rodnice se dovedesc ei în năzuința de a exprima sentimentele și solia vremii. Putețile artei sînt nesfîrșite cînd artiștii trăiesc plinul vieții, ideale și sentimentele care ne dau conștiința adîncă a societății noastre socialiste, frumusețea ei, cînd ei urmează cu fidelitate în arta lor învățătura partidului.

Expoziția deschisă în cînteca marii sărbători se înscrie de aceea ca un eveniment remarcabil în viața noastră artistică.

Petru Comarnescu

MANIFESTĂRI PESTE HOTARE CONSACRATE CELEI DE A XX-A ANIVERSĂRI A ELIBERĂRII PATRIEI

MOSCOVA

Correspondenții

„Scintilei” și „Agerpres” la Moscova transmit: Reprezentanții oamenilor muncii din capitala sovietică s-au întrunit la 20 august în sala teatrului din Kremlin într-o adunare festivă consacrată celei de-a XX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist. La adunare au participat G. I. Voronov și D. S. Poleanski, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S., V. I. Poliakov, secretar al C.C. al P.C.U.S., K. N. Rudnev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., E. I. Afanasev, ministru al învățământului al R.S.F.S.R., președintele asociației de prietenie sovieto-române, Nicolae Guină, ambasadorul R.P. Romine la Moscova, activiști de partid și de stat, conducători ai organizațiilor obștești, oameni de cultură și artă, muncitori din întreprinderile capitalei, ziaristi. În sala erau prezenți membrii delegației A.R.L.U.S., delegații de cinești români, precum și alți reprezentanți ai vieții culturale din România, invitați la Moscova cu prilejul zilelor culturii românești.

În cadrul adunării festive au luat cuvîntul D. S. Poleanski, membru al prezidiului C.C. al P.C.U.S., K. A. Golovanov, muncitor la Fabrica de rușeni nr. 1 din Moscova, V. I. Rosciupkin, directorul Institutului de proiectări pentru utilități petroliere, și N. V. Selivanova, studentă la Institutul de tehnologie chimică „Mendeleev”, care au transmis poporului român salutul oamenilor muncii din Moscova cu prilejul marii sale sărbători. În încheiere a luat cuvîntul Nicolae Guină, ambasadorul R. P. Romine la Moscova.

BERLIN

(Agerpres).

Cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, a avut loc la Berlin, în sala teatrului „Internatjonal”, un spectacol de gală în cadrul căruia a fost prezentat filmul artistic „Tudor”. Au participat Johannes König, locuitor al ministrului afacerilor externe al R.D.G., Gunter Witt, locuitor al ministrului culturii, Ștefan Cleja, ambasadorul R.P. Romine în R.D.G., regizorul Lucian Bratu, actrița Leopoldina Bălanuță, precum și artiști culturali ai reprezentanților diplomației. Gunter Witt a vorbit despre succesele economice și culturale ale R.P. Romine. Filmul a fost primit cu multă căldură de cei prezenți.

PEKIN

Correspondenții

gerpres Emil Soran transmite: Agenția China Nouă anunță că vineri seara a avut loc la Pekin o adunare festivă consacrată celei de-a XX-a aniversări a eliberării României. La adunare au participat Cen I, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chineze, vicepremier al Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Lin Fen, membru al C.C. al P.C. Chineze și vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Popolari din întreaga China, conducători ai organizațiilor de masă, precum și numeroși oameni ai muncii. Au luat cuvîntul Lu Pin, președintele Asociației pentru prietenia chino-română, și Dumitru Gheorghiu, ambasadorul Republicii Populare Romine la Pekin. În încheiere adunării festive a fost prezentat un bogat program artistic.

De asemenea, la clubul muncitorilor de la stația centrală de cale ferată din Pekin a avut loc o festivitate consacrată celei de-a XX-a aniversări a eliberării României. Au participat cadre de conducere, precum și un mare număr de muncitori. Au luat parte, reprezentanți ai ambasadei R. P. Romine la Pekin. La comuna populară din Lu-kuo-fao, suburbie a Pekinului, în cinstea aniversării la 20 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, a avut loc o festivitate în cadrul căreia, comuna populară a primit numele „Prietenia Chino-Română”. Au fost prezenți Van Bin-nan, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Chineze, Ciu Jon, adjunct al ministrului agriculturii, și alți tovarăși cu muncii în aparatul de stat. Au fost, de asemenea, de față Dumitru Gheorghiu, ambasadorul R. P. Romine în China, și membri ai ambasadei.

În cadrul adunării festive au luat cuvîntul Van li, vicepreședintele Comitetului popular local și D. Gheorghiu, ambasadorul R.P. Romine la Pekin.

SOFIA

Correspondenții

gerpres, C. Linte, transmite: Joi seara, în sala de concerte „Bulgaria”, din Sofia, a avut loc o adunare festivă cu prilejul împlinirii la 20 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist. La adunare au participat tovarășii: Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al

P.C.B., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, Nacio Papazov, secretar al C.C. al P.C.B., Marin Grașnov, ministrul construcțiilor și membru al C.C. al P.C.B., Stoiian Tonceev, ministru, Ghero Grozev, prim-locuitor al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale, oameni de știință și cultură, șefi și membri ai unor misiuni diplomatice. A luat parte Ioan Beldean, ambasadorul R.P. Romine în R.P. Bulgaria și membri ai ambasadei romine la Sofia. După întonarea imnurilor de stat ale R.P. Romine și R.P. Bulgaria, a luat cuvîntul Marin Grașnov, membru al C.C. al P.C.B. și ministru al construcțiilor, care a vorbit despre succesele poporului român în cei 20 de ani de la eliberare, obținute sub conducerea P.M.R. A vorbit, de asemenea, Ioan Beldean, ambasadorul R.P. Romine la Sofia. Participanții la adunare au adresat o telegramă de salut către C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P. Romine. Adunarea s-a încheiat cu un program artistic.

BELGRAD

(Agerpres).

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, Comisia pentru relațiile culturale cu străinătatea și Uniunea lucrătorilor în domeniul cinematografiei din Iugoslavia au organizat la cinematograful „Odeon” premiera de gală a filmului românesc „Dragoste lungă de-o seară”. La premieră au fost de față regizorul acestui film Horea Popescu și artista Ilina Tomoroveanu. A luat cuvîntul regizorul Vladan Silepcević care a salutată delegația de cinești români și a scos în evidență rezultatele obținute de cinematografia din Republica Populară Română. A răspuns regizorul Horea Popescu. Filmul „Dragoste lungă de-o seară”, a fost primit cu căldură de public.

VARȘOVIA

Correspondenții

Agerpres transmite: În seara zilei de 20 august a.c., sub auspiciile Ministerului Culturii și Artei din R. P. Polonă, în cadrul sărbătorilor la 20 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, în sala cinematografului „Skarpa” din Varșovia a avut loc un spectacol de gală cu filmul românesc „Lupeni — 29”.

trul de externe, dr. Szabo Zoltan, ministrul sănătății, Trautman Rezzo, ministrul construcțiilor, Vas Istvanne, președintele Adunării de Stat a R. P. Ungare. Au rostit toașturi tovarășii Mihail Roșianu și Gaspar Sandor.

BELGRAD 21 (Agerpres). — Cu prilejul sărbătoririi celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei, ambasadorul R.P. Romine în Iugoslavia, Aurel Măinașan, a oferit vineri la Belgrad, o recepție. Au participat Velko Zekovic, vicepreședinte al Vecei Executive Federative a R.S.F. Iugoslavia, Krsto Popivoda, președinte al Vecei pentru organizarea politică a Skupștinei Federative a R.S.F. Iugoslavia, membri ai Vecei Executive Federative a R.S.F. Iugoslavia, Danilo Kekici, vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor, Mihailo Svaciale, președinte al Uniunii socialiste a poporului muncitor din Serbia și alte personalități ale vieții politice. Au mai fost prezenți activiști de stat și de partid, reprezentanți ai vieții economice, oameni de artă și cultură, generali și ofițeri superiori ai armatei populare iugoslave, membri ai corpului diplomatic din Belgrad, corespondenți de presă iugoslavi și străini.

PARIS 21. Correspondenții Agerpres, T. Vornicu transmite: Cu prilejul sărbătoririi celei de-a 20-a aniversări a eliberării României, ambasadorul R. P. Romine la Paris, dr. Victor Dimitriu, a oferit vineri o recepție în clădirea ambasadei. Au luat parte personalități ale vieții politice, economice și culturale din Franța, membri ai corpului diplomatic. Guvernul francez a fost reprezentat de Michel Habib Deloncel, ministru secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe. Au mai fost prezenți Waldeck Rochet secretar general al P.C. Francez, Raymond Guyot membru al Biroului Politic al P.C. Francez, înalți funcționari U.N.E.S.C.O. De asemenea, Jean Delpech, director general la Schneider-Creuzot, Alfred Lafont, președintele Santierelor Atlantice și numeroși alți oameni de afaceri.

ROMA 21. Correspondenții Agerpres, O. Paler, transmite: Ambasadorul R. P. Romine la Roma, Mihail Marin, a oferit vineri seara o recepție cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. La recepție au luat parte: Mario Zagari și Mazza Crescenzo subsecretari de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Italiei, Ettore Staderini, ministru plenipotențiar, șeful oficiului de presă din M.A.E., R. Wells, director general al Organizației internaționale F.A.O., șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la Roma, membri ai corpului diplomatic, atașai militari, personalități ale vieții economice și culturale din capitala Italiei, corespondenți ai presei italiene și străine.

Înainte de începerea spectacolului a fost prezentată publicului delegația de cinești români care participă la premieră, compusă din Petre Sălcudeanu — scriitor, autor de scenarii, și actrița Irina Petrescu. Directorul cinematografilor poloneze, Henryk Moeck, a salutată pe oaspeți, subliniind apoi succesele obținute în ultima vreme de cinematografia românească. La spectacolul de gală au participat Boleslaw Podeworny, locuitor al președintelui Consiliului de Stat al R. P. Polone, Kazimierz Rusinek, locuitor al ministrului culturii, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, oameni de cultură și artă, cinești etc. A fost de față Gheorghe Diaconescu, ambasadorul R. P. Romine în R. P. Polonă, precum și membri ai ambasadei.

ATENA

Correspondenții

Agerpres, A. Gheorghiu, transmite: Joi seara a avut loc în grădina cinematografului „Athineon” din capitala Greciei, o manifestare organizată de Liga de prietenie greco-română, în cinstea celei de-a 20-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist. După întonarea imnurilor de stat ale R.P. Romine și Greciei, Katrianos, primarul adjunct al Ateinei, secretarul general al Ligii, a vorbit despre progresele multilaterale obținute de țara noastră în cei 20 de ani de la eliberare. Poporul român, a spus el, angrenat în muncă de construcție pasnică, este o sursă permanentă de sentimente prietenești și de pace în Balcani. Iată de ce România a propus o zonă demilitarizată în Balcani. Noua Românie este o realitate vie. Regimul ei popular înfăptuiește cele mai îndrăznețe visuri ale poporului român. A urmat apoi o gală de filme oferite de Ligă. S-a prezentat filmul românesc „Secretul cifrului”, precum și un film documentar despre România de azi, realizat de studiourile de actualități din Franța. Filmele au fost primite cu căldură de cei peste 1.500 participanți la manifestare. Au fost prezenți academicieni, profesori universitari, reprezentanți ai vieții culturale ateniene, ziaristi, membrii Consiliului Ligii în frunte cu președintele ei, generalul Leonidas Spais, fost ministru, precum și un numeros public. A fost de față Mircea Bălaescu, ambasadorul R.P. Romine la Atena membri ai ambasadei R. P. Romine precum și membri ai unor misiuni diplomatice acreditate la Atena. În timpul manifestării s-au distribuit celor prezenți un buletin festiv editat de Ligă în cinstea celei de-a 20-a aniversări a eliberării României.

HANOI

(Agerpres).

La 20 august a avut loc la Hanoi o adunare organizată de Frontul Patriei din Vietnam și de Comitetul pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării României. La adunare au participat reprezentanți ai vieții publice, ai organizațiilor de masă, oameni ai muncii din Hanoi. Au fost, de asemenea, prezenți membri ai misiunilor diplomatice acreditate în R. D. Vietnam, precum și Vasile Pogăceanu, ambasadorul R. P. Romine în R. D. Vietnam. A luat cuvîntul dr. Nguyen Van Huong, membru în Prezidiul C. C. al Frontului Patriei, care a vorbit despre realizările poporului român în cei 20 de ani de la eliberare, urîndu-i succese tot mai mari în desăvîșirea construcției socialiste. În încheiere a luat cuvîntul V. Pogăceanu, ambasadorul R. P. Romine.

RANGOON

(Agerpres).

Cu prilejul aniversării la 20 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, Gheorghe Popescu, ambasadorul Republicii Populare Romine în Birmania, a organizat o conferință de presă la care au participat numeroși ziaristi birmanezi și corespondenți ai presei străine. Ambasadorul român a vorbit despre realizările poporului român în cei 20 de ani care au trecut de la eliberarea sa. El a răspuns apoi la întrebările ziaristilor. După conferința de presă au fost prezentate filme românești de scurt metraj.

HAVANA

(Agerpres).

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, la patru cinematografe din Havana are loc săptămîna filmului românesc.

PHENIAN

(Agerpres).

În seara zilei de 20 august, la Teatrul Moranbon din Phenian a avut loc o adunare festivă în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării României. Au fost prezenți Pak Kim Ciol și Li Ho Sun, vicepreședinți ai Comitetului Central al Partidului Muncitor din Coreea, Nam Ir, Li Jon Ok și Clon Jun Taik, vicepreședinți ai Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Pak Son Ciol, ministru al afacerilor externe, miniștri, conducători de partid și de stat, precum și reprezentanți ai organizațiilor de masă. A fost, de asemenea, prezent Manole Bodnăraș, ambasadorul R. P. Romine în R.P.D. Coreeană și membri ai Ambasadei Romine, precum și membri ai misiunilor diplomatice acreditate la Phenian. Li Jon Ok, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a transmis poporului român salutul întregului popor coreean cu prilejul zilei eliberării. A luat apoi cuvîntul ambasadorul R. P. Romine. A urmat un spectacol muzical-coreografic.

BUDAPESTA

Correspondenții

Agerpres, Aurel Pop, transmite: Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a eliberării României, la Fabrica Ganz-Mavag din Budapesta a avut loc vineri o adunare festivă. La masa prezidiului au luat loc Gaspar Sandor, Nemes Dezzo, și Komocsin Zoltan, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., Peter Janos, ministrul de externe al R. P. Ungare și Mihail Roșianu, ambasadorul R.P.R. la Budapesta. Au luat cuvîntul Komocsin Zoltan, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U., redactorul-șef al ziarului „Nepszabadsag” și Mihail Roșianu, ambasadorul R. P. Romine la Budapesta. A urmat un bogat program cultural.

BUDAPESTA

Correspondenții

Agerpres, Aurel Pop, transmite: Frontul Popular Patriotic și Institutul de relații culturale cu străinătatea din R. P. Ungară, au organizat în cinstea zilei de 23 August prezentarea festivă a filmului românesc „La virsta dragostei”. Au participat: Peter Janos, ministrul de externe al R. P. Ungare, Erdelyi Karoly, adjunct al ministrului de externe, Polinszky Karoly, adjunct al ministrului culturii, Rosta Endre, președintele executiv al Institutului pentru relațiile cu străinătatea, R. P. Romine, ziarul menționează: „Guvernul român este un partizan convins al coexistenței pasnice active, care nu numai că tinde spre evitarea conflictelor internaționale, ci luptă pentru dezvoltarea, pe toate planurile, a bunelor relații între state și popoare, indiferent de regimul lor politic”. Ziarul publică, de asemenea, ample extrase de la Conferința de presă ținută de ambasadorul R. P. Romine în Elveția, V. Dumitrescu. Articole și comentarii dedicate celei de-a 20-a aniversări a eliberării României au fost publicate și de Agenția Telegrafică Elvețiană, de ziarle „Gazette de Lausanne”, „Noue Berner Zeitung” și „Voix Ouvrière”.

HAGALE

(Agerpres).

În preajma celei de-a 20-a aniversări a eliberării țării noastre, ziarle olandeze publică numeroase știri și articole privind realizările din R. P. Română. Sub titlul „România — o țară în plin progres economic”, ziarul „Handelsbelangen” scrie în ultimul său număr, printre altele: „Dezvoltarea economiei române face posibilă o extindere a relațiilor sale comerciale internaționale. Potențialul actual de export-import face ca România să fie un partener de comerț tot mai mult căutat”. O serie de alte ziare, cum ar fi „De Volkkrant”, „De Vaarheid”, „Het Parool” și „Nieuwe Rotterdamse Courant” publică, de asemenea, numeroase date și cifre privind dezvoltarea economiei Republicii Populare Romine și relevă totodată dezvoltarea schimburilor comerciale dintre cele două țări.

Incetarea din viață a tovarășului Palmiro Togliatti

ROMA 21 (Agerpres). — Secretariatul Comitetului Central al Partidului Comunist Italian anunță cu adîncă durere că la 21 august s-a

stîns din viață la Italia, în vîrstă de 71 de ani, după o boală grea, Palmiro Togliatti, secretar general al Partidului Comunist Italian.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — La Moscova, a fost dat publicității un buletin medical, în urma morții lui Palmiro Togliatti, secretar general al Partidului Comunist Italian. „La 21 august, la ora 13.00 la Palmiro Togliatti a survenit pe neașteptate tulburarea respirației și circulației sanguine. S-a produs modificarea frecvenței respirației (respirație Cheyne-Stokes) și accelerarea pulsului pînă la 146—150 bătăi

pe minut. Activitatea inimii a devenit neregulată, iar la ora 13.20 minute, inima a încetat să bată. Masa lui închis al inimii, respirația artificială cu ajutorul aparatului de oxigen, administrarea medicamentelor în inimă, nu au reactivat activitatea cardiacă.

Moartea lui Palmiro Togliatti a survenit din cauza paraliziei centrilor vitali al encefalului”.

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Comunist Italian

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, întregul nostru partid împărtășesc adîncă durere a comunistilor italieni cauzată de pierderea tovarășului Palmiro Togliatti, eminent militant al clasei muncitoare italiene, al mișcării comuniste și muncitorești internaționale și vă transmitem cele mai sincere condoleanțe.

Devotat mărețelor idei ale marxism-leninismului, tovarășul Palmiro Togliatti, conducător încrecat al Partidului Comunist Italian, și-a consacrat întreaga viață luptei pentru apărarea intereselor clasei muncitoare și ale poporului italian.

Prin încetarea din viață a tovarășului Palmiro Togliatti, comunistii, oamenii muncii, forțele democratice și progresiste din Italia și de pretutindeni pierd un luptător neobosit pentru cauza nobilă a socialismului, democrației și păcii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Un militant eminent al clasei muncitoare italiene și al mișcării comuniste internaționale

Comuniștii, oamenii muncii din țara noastră, care au urmărit zi de zi cu emoție buletinele medicale în legătură cu starea sănătății tovarășului Palmiro Togliatti, a desfășurat o luptă neobosită în fruntea P.C.I., pentru înfăptuirea mărețelor idei, juri ale clasei muncitoare, pentru făurirea unității sale de acțiune și a tuturor forțelor progresiste și democratice din țară, în interesul cauzei păcii și socialismului.

Palmiro Togliatti s-a născut la 28 martie 1893, la Genova, în familia unui mic funcționar. În 1915 el a absolvit Facultatea de drept a universității din Torino. E Togliatti s-a alăturat de tînră mișcării revoluționare italiene, începîndu-și activitatea la Torino, mare centru industrial din Italia. În 1914 el a intrat în rândurile partidului socialist, iar în 1919 a devenit redactor al ediției din Torino a organului acestui partid, ziarul „Avanti”.

Încă pe cînd era student el l-a cunoscut pe Antonio Gramsci, împreună cu care a luptat pentru ca partidul socialist să rămînă credincios marxismului și internaționalismului proletar. Togliatti s-a numărat printre fondatorii săptămînului marxist „Ordine Nuovo”, în jurul căruia s-au unit revoluționarii din Torino. Grupul „Ordine Nuovo” a constituit nucleul în jurul căruia s-a întemeiat Partidul Comunist Italian, înființat în 1921 la congresul de la Livorno. După arestarea lui Gramsci, P. Togliatti este ales, în 1926, secretar general al partidului comunist. În același an P.C. Italian este pus în afara legii de regimul fascist al lui Mussolini.

Timp de mulți ani, Palmiro Togliatti și-a consacrat energia organizării luptei forțelor democratice împotriva fascismului. El a desfășurat o activitate bogată în mișcarea comunistă și muncitorească internațională, fiind unul din militanții ei de seamă. În 1935, a fost ales secretar al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste.

După război, Partidul Comunist

Italian, bucurîndu-se de un mare prestigiu în rîndul oamenilor muncii, a participat la formarea guvernului. În anii 1944—1946, Palmiro Togliatti a fost vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul fără portofoliu, ministru al justiției. Începînd din 1946 a fost mereu ales deputat în Parlamentul Italian.

După alegerile parlamentare din 1948, la care partidul comunist a re-purtat succese importante, cerurile reacțiunii au dezlănțuit atacul împotriva comuniștilor. Este cunoscut că la 14 iulie 1948 a avut loc un atentat la viața lui P. Togliatti.

În 1962, la cel de-al X-lea congres al partidului, tovarășul Palmiro Togliatti a fost reales secretar general al Partidului Comunist Italian. P. Togliatti era mare mîite în mobilizarea și însușirea maselor la lupta pentru apărarea păcii, pentru traducerea în viață a principiilor coexistenței pasnice între state cu orînduri sociale diferite.

Prin întreaga sa activitate, indisolubil legată de lupta partidului comunist, tovarășul Togliatti și-a cîștigat stima și încrederea maselor muncitoare italiene, prețuirea oamenilor muncii din lumea întreagă. Comuniștii, oamenii muncii, forțele democratice și progresul din Italia și de pretutindeni au pierdut, prin moartea tovarășului Palmiro Togliatti, un conducător și un luptător de frunte pentru pace, democrație și progres social. Comuniștii, toți oamenii muncii din patria noastră iau parte la marea durere pe care o încearcă P. C. Italian, clasa muncitoare și întregul popor italian și îi asigură de întreaga lor compasiune și solidaritate.

U Thant despre situația din Cipru și Congo

NEW YORK 21 (Agerpres). — În cursul unei conferințe de presă ținută joi, secretarul general al O.N.U., U Thant, a abordat o largă gamă de probleme. Referindu-se la situația din Cipru, el a declarat că datoria stabilirii unei colaborări mai pline de încredere între O.N.U. — prin reprezentanții săi, Gato Piasa Lasso și generalul Thimaya, pe de o parte, și guvernul din Cipru, pe de altă parte — situația din insulă s-a ameliorat și a fost creat un climat „mai favorabil posibilităților de mediere”. Secretarul general a subliniat, în legătură cu acea-

sta, că în cluda îmbolnăvirii lui Tumojoia „efortul de mediere trebuie continuat”. Totodată, U Thant a declarat că nu a luat nici o măsură privind trimiterea în Cipru a unui nou mediator.

Referindu-se la situația din Congo, el a arătat că guvernul congolez este în drept să ceară asistență oricăror guverne la alegere, dar „aplicarea practică a acestui drept ar putea să aibă consecințe regretabile”. El a descris situația din Congo ca fiind „foarte proastă și chiar critică”.